Dette dokument er et dokumentationsredskab, og institutionerne påtager sig intet ansvar herfor

►**B** **EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING (EU) Nr. 1151/2012**

af 21. november 2012

om kvalitetsordninger for landbrugsprodukter og fødevarer

(EUT L 343 af 14.12.2012, s. 1)

Berigtiget ved:

►**C1** Berigtigelse, EUT L 55 af 27.2.2013, s. 27 (1151/2012)

▼B

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING (EU) Nr. 1151/2012

af 21. november 2012

om kvalitetsordninger for landbrugsprodukter og fødevarer

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 43, stk. 2, og artikel 118, stk. 1,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,

efter fremsendelse af udkast til lovgivningsmæssig retsakt til de nationale parlamenter,

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg ([1]),

under henvisning til udtalelse fra Regionsudvalget ([2]),

efter den almindelige lovgivningsprocedure ([3]), og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Kvaliteten og alsidigheden af Unionens landbrugs-, fiskeri- og akvakulturproduktion er en af dens vigtige styrker, udgør en konkurrencefordel for Unionens producenter og yder samtidig et betydeligt bidrag til Unionens levende gastronomiske kulturarv. Dette skyldes Unionens landbrugere og producenter, som med deres færdigheder og beslutsomhed har opretholdt traditionerne, samtidig med at de har taget hensyn til udviklingen af nye produktionsmetoder og materialer.

(2) Unionens borgere og forbrugere efterspørger i stigende grad kvalitetsprodukter og traditionelle produkter. De ønsker også at bevare en alsidig landbrugsproduktion i Unionen. Dette giver sig udslag i efterspørgsel efter landbrugsprodukter og fødevarer med identificerbare specifikke karakteristika, især karakteristika, der er knyttet til produkternes geografiske oprindelse.

(3) Producenterne kan kun fortsætte med at producere et bredt udvalg af kvalitetsprodukter, hvis de belønnes rimeligt for deres indsats. Dette kræver, at de på vilkår om loyal konkurrence kan oplyse købere og forbrugere om deres produkters karakteristika. Det kræver også, at de har mulighed for at mærke deres produkter korrekt, så produkterne kan genkendes på markedet.

([1]) EUT C 218 af 23.7.2011, s. 114.
([2]) EUT C 192 af 1.7.2011, s. 28.
([3]) Europa-Parlamentets holdning af 13.9.2012 (endnu ikke offentliggjort i EUT) og Rådets afgørelse af 13.11.2012.

▼B

(4) Kvalitetsordninger, hvormed producenterne belønnes for deres bestræbelser på at producere et bredt udvalg af kvalitetsprodukter, kan være til gavn for landdistrikternes økonomi. Dette gælder specielt i de ugunstigt stillede områder, i bjergområder og regioner med meget perifer beliggenhed, hvor landbruget tegner sig for en betydelig andel af økonomien, og produktionsomkostningerne er høje. På denne måde kan kvalitetsordninger bidrage til og supplere ikke blot politikken for udvikling af landdistrikterne, men også den fælles landbrugspolitiks markeds- og indkomststøtteordninger. De kan navnlig bidrage i områder, hvor landbrugssektoren har en fremtrædende økonomisk betydning, og især i ugunstigt stillede områder.

(5) De politiske Europa 2020-prioriteter i Kommissionens meddelelse »Europa 2020 — En strategi for intelligent, bæredygtig og inklusiv vækst« omfatter målet om at opnå en konkurrencedygtig økonomi baseret på viden og innovation, som fremmer en økonomi med høj beskæftigelse og dermed social og geografisk samhørighed. Kvalitetspolitikken for landbrugsprodukter bør derfor give producenterne de rette værktøjer til bedre at identificere og fremme salget af de af deres produkter, der har særlige karakteristika, og samtidig beskytte disse producenter mod illoyal konkurrence.

(6) De supplerende foranstaltninger, der er planlagt, bør overholde nærhedsprincippet og proportionalitetsprincippet.

(7) Kvalitetspolitikforanstaltninger for landbrugsprodukter er fastlagt i Rådets forordning (EØF) nr. 1601/91 af 10. juni 1991 om almindelige regler for definition, betegnelse og præsentation af aromatiserede vine, aromatiserede vinbaserede drikkevarer og aromatiserede cocktails af vinprodukter ([1]), Rådets direktiv 2001/110/EF af 20. december 2001 om honning ([2]), særlig i artikel 2, Rådets forordning (EF) nr. 247/2006 af 30. januar 2006 om særlige foranstaltninger på landbrugsområdet i EU's fjernområder ([3]), særlig i artikel 14, Rådets forordning (EF) nr. 509/2006 af 20. marts 2006 om garanterede traditionelle specialiteter i forbindelse med landbrugsprodukter og fødevarer ([4]), Rådets forordning (EF) nr. 510/2006 af 20. marts 2006 om beskyttelse af geografiske betegnelser og oprindelsesbetegnelser for landbrugsprodukter og fødevarer ([5]), Rådets forordning (EF) nr. 1234/2007 af 22. oktober 2007 om en fælles markedsordning for landbrugsprodukter og om særlige bestemmelser for visse landbrugsprodukter (fusionsmarkedsordningen) ([6]), særlig i del II, afsnit II, kapitel I, afdeling I og afdeling 1a, Rådets forordning (EF) nr. 834/2007 af 28. juni 2007 om økologisk produktion og mærkning af økologiske produkter ([7]) samt Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 110/2008 af 15. januar 2008 om definition, betegnelse, præsentation og mærkning af samt beskyttelse af geografiske betegnelser for spiritus ([8]).

([1]) EFT L 149 af 14.6.1991, s. 1.
([2]) EFT L 10 af 12.1.2002, s. 47.
([3]) EUT L 42 af 14.2.2006, s. 1.
([4]) EUT L 93 af 31.3.2006, s. 1.
([5]) EUT L 93 af 31.3.2006, s. 12.
([6]) EUT L 299 af 16.11.2007, s. 1.
([7]) EUT L 189 af 20.7.2007, s. 1.
([8]) EUT L 39 af 13.2.2008, s. 16.

▼B

(8) Mærkning af landbrugsprodukter og fødevarer bør være underlagt de generelle regler, der er fastsat i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/13/EF af 20. marts 2000 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om mærkning af og præsentationsmåder for levnedsmidler samt om reklame for sådanne levnedsmidler ([1]), særlig de bestemmelser, der har til formål at hindre mærkning, der kan forvirre eller vildlede forbrugerne.

(9) Ifølge Kommissionens meddelelse til Europa-Parlamentet og Rådet, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget om kvalitetspolitikken for landbrugsprodukter er det en prioritet at opnå større overordnet sammenhæng i kvalitetspolitikken for landbrugsprodukter.

(10) Ordningen for geografiske betegnelser for landbrugsprodukter og fødevarer og ordningen for garanterede traditionelle specialiteter har visse bestemte fælles mål og bestemmelser.

(11) Unionen har i nogen tid fulgt en tilgang, der har til formål at forenkle den fælles landbrugspolitiks reguleringsmæssige rammer. Denne tilgang bør også omfatte forordninger på området for kvalitetspolitikken for landbrugsprodukter, uden at der derved sættes spørgsmålstegn ved de specifikke karakteristika ved disse produkter.

(12) Nogle af de forordninger, der indgår i kvalitetspolitikken for landbrugsprodukter, er for nylig blevet revideret, men er endnu ikke blevet gennemført fuldt ud. De bør derfor ikke indgå i denne forordning. De kan dog indarbejdes senere, når lovgivningen er fuldt ud gennemført.

(13) I lyset af ovenstående bør de følgende bestemmelser samles i et samlet regelsæt bestående af de nye eller ajourførte bestemmelser i forordning (EF) nr. 509/2006 og (EF) nr. 510/2006 samt de bestemmelser i forordning (EF) nr. 509/2006 og (EF) nr. 510/2006, der er bibeholdt.

(14) For klarhedens og gennemskuelighedens skyld bør forordning (EF) nr. 509/2006 og (EF) nr. 510/2006 ophæves og erstattes af nærværende forordning.

(15) Denne forordnings anvendelsesområde bør være begrænset til de landbrugsprodukter til konsum, der er opført i bilag I til traktaten, og til en liste over produkter, der ikke indgår i dette bilag, men som er tæt knyttet til landbrugsproduktion eller til erhvervslivet i landdistrikterne.

(16) Denne forordning bør gælde uden at gribe ind i den gældende EU-lovgivning om vin, aromatiserede vine, spiritus, økologisk landbrug og fjernområderne.

([1]) EFT L 109 af 6.5.2000, s. 29.

▼B

(17) Det bør kun være muligt at få registreret oprindelsesbetegnelser og geografiske betegnelser for produkter og fødevarer, hvis karakteristika er uløseligt knyttet til den geografiske oprindelse. I den nuværende ordning er det kun bestemte typer chokolade, der er omfattet som konfektureprodukter, hvilket er en anomali, der bør korrigeres.

(18) Det overordnede mål med at beskytte oprindelsesbetegnelser og geografiske betegnelser er at sikre landbrugerne og producenterne et rimeligt udbytte fra et bestemt produkts og dets produktionsmådes kvalitet og karakteristika og at give tydelige oplysninger om produkter med specifikke karakteristika, der er knyttet til den geografiske oprindelse, og dermed give forbrugerne mulighed for at træffe bedre oplyste købsbeslutninger.

(19) At sikre ensartet beskyttelse i hele Unionen af intellektuelle ejendomsrettigheder vedrørende beskyttede betegnelser er ligeledes en prioritet, som bedst kan udføres på EU-plan.

(20) EU-rammebestemmelser, der beskytter oprindelsesbetegnelser og geografiske betegnelser, ved at de registreres, letter udviklingen af disse instrumenter, fordi den deraf følgende mere ensartede tilgang sikrer loyale konkurrencevilkår for producenter af produkter med sådanne betegnelser og styrker produkternes troværdighed i forbrugernes øjne. Der bør derfor fastsættes bestemmelser om udviklingen af oprindelsesbetegnelser og geografiske betegnelser på EU-plan og for fremme af oprettelsen af mekanismer til beskyttelse af disse i tredjelande inden for rammerne af Verdenshandelsorganisationen (WTO) eller multilaterale og bilaterale aftaler for derved at bidrage til anerkendelsen af den merværdifaktor, som produkternes kvalitet og deres produktionsmodel udgør.

(21) Erfaringerne fra gennemførelsen af Rådets forordning (EØF) nr. 2081/92 af 14. juli 1992 om beskyttelse af geografiske betegnelser og oprindelsesbetegnelser for landbrugsprodukter og levnedsmidler ([1]) og forordning (EF) nr. 510/2006 viser, at der er visse spørgsmål, som skal behandles, og at der er behov for at præcisere og forenkle nogle bestemmelser og strømline ordningens procedurer.

(22) I lyset af gældende praksis bør de to forskellige instrumenter til fremhævelse af et produkts tilknytning til dets geografiske område, nemlig den beskyttede oprindelsesbetegnelse og den beskyttede geografiske betegnelse, defineres nærmere og opretholdes. Uden at ændre begreberne i disse instrumenter bør der foretages visse ændringer af definitionerne for bedre at tage hensyn til den definition af geografiske betegnelser, der er fastsat i aftalen om handelsrelaterede intellektuelle ejendomsrettigheder, og for at gøre dem enklere og klarere at forstå for de erhvervsdrivende.

([1]) EFT L 208 af 24.7.1992, s. 1.

▼B

(23) Et landbrugsprodukt eller en fødevare med en geografisk betegnelse bør opfylde en række betingelser, som er fastsat i en varespecifikation, såsom specifikke krav, der har til formål at beskytte produktionsområdets naturlige ressourcer eller landskab eller forbedre velfærden for husdyr.

(24) For at kunne opnå beskyttelse i medlemsstaterne bør oprindelsesbetegnelser og geografiske betegnelser udelukkende være registreret på EU-plan. Medlemsstaterne bør med virkning fra den dato, hvor der indgives en ansøgning om registrering på EU-plan, kunne yde midlertidig national beskyttelse, uden at det berører handelen i Unionen eller den internationale handel. Den beskyttelse, der ydes i henhold til denne forordning ved registrering, bør ligeledes være mulig for oprindelsesbetegnelser og geografiske betegnelser i tredjelande, der opfylder tilsvarende kriterier, og som er beskyttet i oprindelseslandet.

(25) Registreringsproceduren på EU-plan bør give enhver fysisk eller juridisk person med en legitim interesse fra en medlemsstat, bortset fra ansøgningsmedlemsstaten, eller fra et tredjeland mulighed for at gøre sine rettigheder gældende ved at gøre indsigelse.

(26) Ved registreringen af beskyttede oprindelsesbetegnelser og beskyttede geografiske betegnelser bør det også sikres, at forbrugerne og de erhvervsdrivende underrettes.

(27) Unionen forhandler internationale aftaler med sine handelspartnere, bl.a. om beskyttelse af oprindelsesbetegnelser og geografisk betegnelser. For at gøre det lettere at give offentligheden oplysninger om sådanne beskyttede betegnelser og især for at sikre, at betegnelserne beskyttes, og at der føres kontrol med deres anvendelse, kan betegnelserne opføres i registret over beskyttede oprindelsesbetegnelser og beskyttede geografiske betegnelser. Medmindre det udtrykkeligt fastsættes i sådanne internationale aftaler, at betegnelserne er beskyttede oprindelsesbetegnelser, bør de registreres som beskyttede geografiske betegnelser.

(28) I lyset af deres specifikke karakter bør der fastsættes særlige mærkningsregler for beskyttede oprindelsesbetegnelser og beskyttede geografiske betegnelser, som kræver, at producenterne anvender de fastlagte EU-symboler eller -angivelser på emballagen. For EU-betegnelser bør det gøres obligatorisk at anvende disse symboler eller angivelser, dels for at gøre forbrugerne bedre bekendt med denne kategori af produkter og de tilknyttede garantier, dels for at gøre det lettere at genkende disse produkter på markedet og derved lette kontrollen med dem. Af hensyn til WTO-kravene bør det være frivilligt at anvende disse symboler og angivelser, når der er tale om tredjelandes geografiske betegnelser og oprindelsesbetegnelser.

(29) Betegnelser, som opføres i registret, bør beskyttes for at sikre loyal brug og hindre praksis, som kan vildlede forbrugerne. De foranstaltninger, der træffes til at sikre beskyttelsen af geografiske betegnelser og oprindelsesbetegnelser, bør desuden præciseres, især med hensyn til den rolle, som producentsammenslutninger og medlemsstaternes kompetente myndigheder spiller.

▼B

(30) Der bør fastsættes specifikke undtagelsesbestemmelser, som gør det muligt i overgangsperioder at anvende registrerede betegnelser sideløbende med andre betegnelser. Disse undtagelsesbestemmelser bør være enkle og klare. For at løse midlertidige problemer og med henblik på at nå det langsigtede mål at sikre, at alle producenter overholder varespecifikationerne, bør det i visse tilfælde være muligt at tillade disse undtagelser i en periode på op til ti år.

(31) Omfanget af den beskyttelse, der ydes i henhold til denne forordning, bør præciseres, navnlig med hensyn til de begrænsninger, der gælder for registrering af nye varemærker, som fastsat i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/95/EF af 22. oktober 2008 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om varemærker ([1]), der er i modstrid med registrering af oprindelsesbetegnelser og geografiske betegnelser, som det allerede er tilfældet med registrering af nye varemærker på EU-plan. Det er også nødvendigt, at reglerne om ældre intellektuelle ejendomsrettigheder præciseres, navnlig dem, der vedrører varemærker og enslydende betegnelser, der er registreret som beskyttede oprindelsesbetegnelser eller beskyttede geografiske betegnelser.

(32) Beskyttelsen af oprindelsesbetegnelser og geografiske betegnelser bør udvides til at omfatte uretmæssig anvendelse, efterligning eller antydning af den registrerede betegnelse for produkter og for tjenesteydelser for at sikre et højt beskyttelsesniveau og tilpasse bestemmelserne om beskyttelse til dem, der gælder for vinsektoren. Når produkter med beskyttet oprindelsesbetegnelse eller beskyttet geografisk betegnelse anvendes som ingredienser, bør der tages hensyn til Kommissionens meddelelse »Retningslinjer for mærkning af fødevarer, der indeholder ingredienser med beskyttet oprindelsesbetegnelse (BOB) og beskyttet geografisk betegnelse (BGB)«.

(33) De betegnelser, der allerede er registreret i henhold til forordning (EF) nr. 510/2006 den 3. januar 2013, bør fortsat være beskyttet i henhold til nærværende forordning og bør automatisk opføres i registret.

(34) Det specifikke formål med ordningen for garanterede traditionelle specialiteter er at hjælpe producenter af traditionelle produkter med at informere forbrugerne om deres produkters værdiforøgende karakteristika. Eftersom der kun er blevet registreret ganske få betegnelser i henhold til den gældende ordning, har den imidlertid ikke realiseret sit potentiale. De gældende bestemmelser bør derfor forbedres, præciseres og skærpes, således at ordningen bliver bedre forståelig, mere anvendelig og attraktiv for potentielle ansøgere.

(35) Den nuværende ordning giver mulighed for at registrere en betegnelse med henblik på identifikation uden at forbeholde den på EU-plan. De berørte parter har ikke rigtig forstået denne mulighed, og eftersom det at fastlægge betegnelsen på traditionelle produkter i overensstemmelse med nærhedsprincippet bedre kan gøres på medlemsstatsniveau eller regionalt niveau, bør denne mulighed bortfalde. Erfaringerne viser, at ordningen kun bør omfatte forbehold af betegnelser i hele Unionen.

([1]) EUT L 299 af 8.11.2008, s. 25.

▼B

(36) For at sikre, at betegnelser for ægte traditionelle produkter registreres i henhold til ordningen, bør kriterierne og betingelserne for registrering tilpasses, navnlig sådanne, der vedrører definitionen af »traditionel«, som bør omfatte produkter, der har været produceret i en anselig periode.

(37) For at sikre, at garanterede traditionelle specialiteter til stadighed besidder deres specifikke kendetegn, bør producenter forenet i sammenslutninger selv definere produktet i en varespecifikation. Producenter i tredjelande bør også kunne registrere garanterede traditionelle specialiteter.

(38) For at kunne opnå beskyttelse bør garanterede traditionelle specialiteter registreres på EU-plan. Ved registreringen bør forbrugerne og de erhvervsdrivende også informeres.

(39) For ikke at skabe illoyal konkurrence bør alle producenter, også producenter i tredjelande, kunne anvende en registreret betegnelse for en garanteret traditionel specialitet, forudsat at det pågældende produkt er i overensstemmelse med den relevante varespecifikation, og at producenten er omfattet af en kontrolordning. For garanterede traditionelle specialiteter, som er produceret i Unionen, bør EU-symbolet fremgå af mærket, og det bør være muligt at forbinde det med angivelsen »garanteret traditionel specialitet«.

(40) For at beskytte registrerede betegnelser mod misbrug og mod praksis, som kan vildlede forbrugerne, bør anvendelsen af betegnelsen forbeholdes det pågældende produkt.

(41) De betegnelser, der allerede er registrerede i henhold til forordning (EF) nr. 509/2006, og som den 3. januar 2013 ikke vil være omfattet af nærværende forordnings anvendelsesområde, bør i en overgangsperiode fortsat være omfattet af de anvendelsesbetingelser, der er fastsat i forordning (EF) nr. 509/2006.

(42) Der bør indføres en procedure for registrering af betegnelser, der er registreret uden forbehold i overensstemmelse med forordning (EF) nr. 509/2006, så de kan registreres i registret med betegnelsesforbehold.

(43) Der bør også fastsættes overgangsbestemmelser for de registreringsansøgninger, som Kommissionen modtager før den 3. januar 2013.

▼B

(44) Der bør indføres supplerende kvalitetsordninger, der bygger på merværdiskabende kvalitetsudtryk, og som kan formidles på det indre marked og skal finde frivillig anvendelse. Disse fakultative kvalitetsudtryk bør betegne særlige horisontale karakteristika for en eller flere produktkategorier, produktionsmetoder eller forarbejdningsmetoder, der finder anvendelse i bestemte områder. Det fakultative kvalitetsudtryk »bjergprodukt« har indtil nu opfyldt betingelserne og vil give produktet merværdi på markedet. For at lette anvendelsen af direktiv 2000/13/EF, når mærkning af fødevarer kan give anledning til forbrugerforvirring vedrørende fakultative kvalitetsudtryk, herunder navnlig »bjergprodukt«, kan Kommissionen vedtage retningslinjer.

(45) For at give bjergproducenter et effektivt redskab til bedre at kunne markedsføre deres produkter og til at begrænse de faktiske risici for forvirring blandt forbrugerne med hensyn til, om et produkt på markedet hidrører fra et bjergområde, bør der fastsættes bestemmelser om definitionen på EU-plan af et fakultativt kvalitetsudtryk for bjergprodukter. Definitionen af bjergområder bør bygge på de generelle klassificeringskriterier, der anvendes til at udpege et bjergområde i Rådets forordning (EF) nr. 1257/1999 af 17. maj 1999 om støtte til udvikling af landdistrikterne fra Den Europæiske Udviklings- og Garantifond for Landbruget (EUGFL) ([1]).

(46) Merværdien af geografiske betegnelser og garanterede traditionelle specialiteter beror på forbrugernes tillid. Den kan kun opretholdes ved hjælp af effektiv kontrol. Kvalitetsordningerne bør være underlagt en overvågningsordning med officiel kontrol i overensstemmelse med principperne i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 882/2004 af 29. april 2004 om offentlig kontrol med henblik på verifikation af, at foderstof- og fødevarelovgivningen samt dyresundheds- og dyrevelfærdsbestemmelserne overholdes ([2]), og bør omfatte en ordning med kontrol i alle produktions-, forarbejdnings- og distributionsstadier. For at gøre det lettere for medlemsstaterne at anvende forordning (EF) nr. 882/2004 i forbindelse med kontrol af geografiske betegnelser og garanterede traditionelle specialiteter bør der i nærværende forordning henvises til de mest relevante artikler.

(47) For at forbrugerne kan forlade sig på, at geografiske betegnelser og garanterede traditionelle specialiteter har de specifikke karakteristika, bør de erhvervsdrivende være omfattet af en ordning, som kontrollerer, at produkterne overholder varespecifikationen.

(48) De kompetente myndigheder bør opfylde en række kriterier for at sikre, at de er upartiske og effektive. Der bør fastsættes bestemmelser om delegering af visse beføjelser til kontrolorganer med henblik på varetagelse af specifikke kontrolopgaver.

([1]) EFT L 160 af 26.6.1999, s. 80.
([2]) EUT L 165 af 30.4.2004, s. 1.

▼B

(49) De europæiske standarder (EN-standarder), som er udarbejdet af Den Europæiske Standardiseringsorganisation (CEN), og de internationale standarder, der er udarbejdet af Den Internationale Standardiseringsorganisation (ISO), bør anvendes i forbindelse med akkreditering af kontrolorganer og bør anvendes af kontrolorganerne i forbindelse med deres virksomhed. Akkrediteringen af disse organer bør foretages i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 765/2008 af 9. juli 2008 om kravene til akkreditering og markedsovervågning i forbindelse med markedsføring af produkter ([1]).

(50) Oplysningerne om kontrollen med geografiske betegnelser og garanterede traditionelle specialiteter bør indgå i de flerårige kontrolplaner og i de årsrapporter, som medlemsstaterne udarbejder i overensstemmelse med forordning (EF) nr. 882/2004.

(51) Medlemsstaterne bør kunne opkræve et gebyr til dækning af pådragne udgifter.

(52) De gældende regler om fortsat anvendelse af artsbetegnelser bør præciseres, således at artsbetegnelser, der ligner eller udgør en del af en betegnelse eller et udtryk, som er beskyttet eller forbeholdt, bør beholde deres status som artsbetegnelse.

(53) Datoen for fastlæggelse af et varemærkes, en oprindelsesbetegnelses eller en geografisk betegnelses anciennitet bør være den dato, hvor der ansøges om registrering af varemærket i Unionen eller i medlemsstaterne, og den dato, hvor der indgives ansøgning om beskyttelse af en oprindelsesbetegnelse eller en geografisk betegnelse til Kommissionen.

(54) Bestemmelserne om afvisning eller sideløbende anvendelse af en oprindelsesbetegnelse eller en geografisk betegnelse på grund af sammenfald med et allerede eksisterende varemærke bør fortsat finde anvendelse.

(55) Kriterierne for afvisning af yngre varemærker eller, hvis de allerede er registreret, for at erklære sådanne varemærker ugyldige på grund af sammenfald med allerede eksisterende oprindelsesbetegnelser eller geografiske betegnelser bør svare til den beskyttelse, der ydes oprindelsesbetegnelsen eller den geografiske betegnelse.

(56) Ordninger, der fastsætter intellektuelle ejendomsrettigheder, og navnlig rettigheder, der er fastsat i henhold til kvalitetsordningen for oprindelsesbetegnelser og geografiske betegnelser, eller rettigheder, der er fastsat i henhold til varemærkelovgivningen, bør ikke berøres af forbeholdet af betegnelser og fastlæggelsen af angivelser og symboler i henhold til kvalitetsordningerne for garanterede traditionelle specialiteter og for fakultative kvalitetsudtryk.

([1]) EUT L 218 af 13.8.2008, s. 30.

▼B

(57) Den rolle, som sammenslutninger spiller, bør præciseres og anerkendes. Sammenslutninger spiller en vigtig rolle i forbindelse med ansøgning om registrering af oprindelsesbetegnelser, geografiske betegnelser og garanterede traditionelle specialiteter samt i forbindelse med ændring af varespecifikationer og annulleringsansøgninger. Sammenslutninger kan også udarbejde tiltag til overvågning af, at beskyttelsen af registrerede betegnelser håndhæves, at produktionen foregår i overensstemmelse med varespecifikationen, at der informeres om registrerede betegnelser, og at de fremmes, samt generelt ethvert tiltag, der har til formål at øge værdien af de registrerede betegnelser og gøre kvalitetsordningerne mere effektive. Desuden bør sammenslutninger overvåge produkternes markedssituation. Disse aktiviteter bør dog ikke lette eller føre til illoyal konkurrenceadfærd, der er uforenelig med artikel 101 og 102 i traktaten.

(58) For at sikre, at registrerede oprindelsesbetegnelser, geografiske betegnelser og garanterede traditionelle specialiteter opfylder de betingelser, der er fastsat i denne forordning, bør ansøgningerne gennemgås af den berørte medlemsstats nationale myndigheder i overensstemmelse med de fælles minimumsbestemmelser, der omfatter en national indsigelsesprocedure. Kommissionen bør derefter gennemgå ansøgningerne for at sikre, at de ikke indeholder åbenlyse fejl, og at der er taget hensyn til EU-retten og interesserne hos interessenter uden for ansøgningsmedlemsstaten.

(59) Oprindelsesbetegnelser, geografiske betegnelser og betegnelser for garanterede traditionelle specialiteter bør kunne registreres for produkter med oprindelse i tredjelande, som opfylder betingelserne i denne forordning, bør kunne registreres.

(60) De symboler, angivelser og forkortelser, som viser, at et produkt er omfattet af en kvalitetsordning, og de dermed forbundne EU-rettigheder, bør beskyttes både i Unionen og i tredjelande for at sikre, at de kun anvendes i forbindelse med ægte produkter, og at forbrugerne ikke vildledes med hensyn til produkternes kvalitet. For at der kan ydes effektiv beskyttelse, bør Kommissionen desuden på centralt grundlag have adgang til rimelige budgetmidler i henhold til Rådets forordning (EF) nr. 1698/2005 af 20. september 2005 om støtte til udvikling af landdistrikterne fra Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne (ELFUL) ([1]) og i overensstemmelse med artikel 5 i Rådets forordning (EF) nr. 1290/2005 af 21. juni 2005 om finansiering af den fælles landbrugspolitik ([2]).

(61) Registreringsproceduren for beskyttede oprindelsesbetegnelser, beskyttede geografiske betegnelser og garanterede traditionelle specialiteter, herunder fristerne for gennemgang og indsigelse, bør afkortes og forbedres, navnlig med hensyn til beslutningstagning. Kommissionen bør have ansvaret for beslutninger om registrering, under visse omstændigheder med bistand fra medlemsstaterne. Der bør fastsættes procedurer for ændring af varespecifikationen efter registrering og annullering af betegnelser, især hvis det pågældende produkt ikke længere overholder varespecifikationen, eller hvis betegnelsen ikke længere anvendes på markedet.

([1]) EUT L 277 af 21.10.2005, s. 1.
([2]) EUT L 209 af 11.8.2005, s. 1.

▼B

(62) For at lette grænseoverskridende ansøgninger om fælles registrering af beskyttede oprindelsesbetegnelser, beskyttede geografiske betegnelser og garanterede traditionelle specialiteter bør der fastsættes relevante procedurebestemmelser herom.

(63) For at supplere eller ændre visse ikkevæsentlige elementer i denne forordning bør beføjelsen til at vedtage retsakter delegeres til Kommissionen i overensstemmelse med artikel 290 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde for så vidt angår supplering af den liste over produkter, der findes i bilag I til denne forordning; vedtagelse af restriktive bestemmelser og undtagelsesbestemmelser for så vidt angår foderstoffets oprindelse i forbindelse med en oprindelsesbetegnelse; vedtagelse af restriktive bestemmelser og undtagelsesbestemmelser for så vidt angår slagtning af levende dyr eller råvarernes oprindelse; vedtagelse af regler, der fastsætter bestemmelser om begrænsning af oplysningerne i varespecifikationen; udformning af EU-symboler; vedtagelse af yderligere overgangsbestemmelser for at beskytte producenternes og de berørte parters rettigheder og legitime interesser; nærmere præcisering af kriterier for registrering af garanterede traditionelle specialiteter; fastsættelse af nærmere bestemmelser for kriterier for fakultative kvalitetsudtryk; forbehold af nye fakultative kvalitetsudtryk, fastsættelse af betingelserne for anvendelsen og ændring af disse betingelser; fastsættelse af undtagelser fra udtrykket »bjergprodukt«, og fastsættelse af produktionsmetoder og andre kriterier, der er relevante for anvendelsen af det fakultative kvalitetsudtryk, navnlig fastsættelse af betingelserne for, hvornår råvarer eller foderstoffer må komme fra områder uden for bjergområderne; fastsættelse af yderligere bestemmelser for vurdering af, hvorvidt udtryk er artsbetegnelser i Unionen; vedtagelse af regler for anvendelsen af navnet på en plantesort eller en dyrerace; fastsættelse af reglerne for gennemførelse af den nationale indsigelsesprocedure for fælles ansøgninger, der vedrører mere end et nationalt område; og til almindelig supplering af reglerne for ansøgningsproceduren, indsigelsesproceduren, proceduren i forbindelse med ændringsansøgninger og annulleringsproceduren. Det er navnlig vigtigt, at Kommissionen gennemfører relevante høringer under sit forberedende arbejde, herunder på ekspertniveau. Kommissionen bør i forbindelse med forberedelsen og udarbejdelsen af delegerede retsakter sørge for samtidig, rettidig og hensigtsmæssig fremsendelse af relevante dokumenter til Europa-Parlamentet og Rådet.

(64) For at sikre ensartede betingelser for gennemførelsen af denne forordning bør Kommissionen tillægges gennemførelsesbeføjelser med hensyn til vedtagelse af retsakter, der fastsætter bestemmelser om varespecifikationens udformning; fastsættelse af nærmere bestemmelser om, hvordan registret om beskyttede oprindelsesbetegnelser og beskyttede geografiske betegnelser skal udformes; fastsættelse af de tekniske specifikationer for EU-symboler og for betegnelser og reglerne for anvendelsen heraf på produkter, herunder hvilke sprog der skal anvendes; fastsættelse og forlængelse af en overgangsperiode for anvendelsen af beskyttede oprindelsesbetegnelser og beskyttede geografiske betegnelser; fastsættelse af nærmere bestemmelser om, hvordan registret over garanterede traditionelle specialiteter skal udformes, og hvilke oplysninger det skal indeholde; fastsættelse af regler for beskyttelse af garanterede traditionelle specialiteter; fastsættelse af alle foranstaltninger vedrørende form, procedurer eller andre tekniske enkeltheder til anvendelse af afsnit IV; fastsættelse af regler for beskyttelsen af fakultative kvalitetsudtryk; fastsættelse af regler for ensartet beskyttelse af de betegnelser, forkortelser og symboler, der henviser til kvalitetsordningerne;

▼B

fastsættelse af nærmere regler for procedurer, form og præsentation for ansøgning om registrering af betegnelser og indsigelser; afvisning af ansøgningen; afgørelse om registrering af en betegnelse, hvis der ikke er opnået enighed; fastsættelse af nærmere regler for procedurer, form og præsentation i forbindelse med en ændringsansøgning; annullering af registreringen af en beskyttet oprindelsesbetegnelse, en beskyttet geografisk betegnelse eller en garanteret traditionel specialitet; fastsættelse af nærmere regler for procedurer, form og præsentation i forbindelse med annulleringsproceduren samt for udformningen af anmodninger om at annullere registreringen. Disse beføjelser bør udøves i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 182/2011 af 16. februar 2011 om de generelle regler og principper for, hvordan medlemsstaterne skal kontrollere Kommissionens udøvelse af gennemførelsesbeføjelser ([1]).

(65) Kommissionen bør tillægges beføjelse til at vedtage gennemførelsesretsakter uden anvendelse af forordning (EU) nr. 182/2011 med hensyn til oprettelse og ajourføring af et offentligt tilgængeligt register over beskyttede oprindelsesbetegnelser, beskyttede geografiske betegnelser og garanterede traditionelle specialiteter, der anerkendes i henhold til denne ordning; fastsættelse af, hvilke metoder der anvendes til offentliggørelse af navn og adresse på produktcertificeringsorganer; og registrering af betegnelsen, hvis der ikke modtages nogen indsigelse eller begrundet indsigelse, eller hvis der er en begrundet indsigelse, og der er opnået enighed —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

AFSNIT I

GENERELLE BESTEMMELSER

Artikel 1

Formål

1. Denne forordning har til formål at hjælpe producenter af landbrugsprodukter og fødevarer med at informere køberne og forbrugerne om produkternes og fødevarernes karakteristika og landbrugsmæssige kvaliteter, hvorved der sikres:

a) loyal konkurrence for landbrugere og producenter af landbrugsprodukter, og fødevarer med værdiforøgende karakteristika og kvaliteter

b) forbrugeradgang til pålidelige oplysninger om sådanne produkter

c) respekt for intellektuelle ejendomsrettigheder og

([1]) EUT L 55 af 28.2.2011, s. 13.

▼B

d) integritet i det indre marked.

Foranstaltningerne i denne forordning har til formål at støtte landbrugs- og forarbejdningsaktiviteter og produktionsmetoder, der er forbundet med produkter af høj kvalitet, hvilket bidrager til at nå målene i politikken for udvikling af landdistrikterne.

2. Ved denne forordning oprettes der kvalitetsordninger, som udgør grundlaget for identifikation og om nødvendigt beskyttelse af betegnelser og udtryk, der navnlig viser eller beskriver, at landbrugsprodukter har:

a) værdiforøgende karakteristika, eller

b) værdiforøgende egenskaber som følge af de anvendte produktions- eller forarbejdningsmetoder eller som følge af deres produktions- eller afsætningssted.

Artikel 2

Anvendelsesområde

1. Denne forordning gælder for de landbrugsprodukter bestemt til konsum, som er opført i traktatens bilag I, og andre landbrugsprodukter og fødevarer, der er opført i denne forordnings bilag I.

For at tage hensyn til internationale forpligtelser eller nye produktionsmetoder eller materialer tillægges Kommissionen beføjelse til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 56, vedrørende supplering af den liste over produkter, der er fastsat i bilag I til denne forordning. Sådanne produkter skal være tæt knyttet til landbrugsprodukter eller til erhvervslivet i landdistrikterne.

2. Denne forordning finder ikke anvendelse på spiritus, aromatiserede vine eller vinavlsprodukter som defineret i bilag XIb til forordning (EF) nr. 1234/2007, bortset fra vineddike.

3. Denne forordning finder anvendelse med forbehold af andre specifikke EU-bestemmelser om markedsføring af produkter, navnlig den fælles markedsordning for landbrugsprodukter, og om mærkning af fødevarer.

4. Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 98/34/EF af 22. juni 1998 om en informationsprocedure med hensyn til tekniske standarder og forskrifter samt forskrifter for informationssamfundets tjenester [1] anvendes ikke på de kvalitetsordninger, der oprettes ved denne forordning.

Artikel 3

Definitioner

I denne forordning forstås ved:

1) »kvalitetsordninger«: de ordninger, der oprettes i henhold til afsnit II, III og IV

2) »sammenslutning«: enhver organisation, uanset dennes retlige status, hvis medlemmer hovedsagelig er producenter eller forarbejdningsvirksomheder, der arbejder med samme produkt

[1] EFT L 204 af 21.7.1998, s. 37.

▼B

3) »traditionel«: påvist brug på det indenlandske marked i en periode, der er lang nok til, at produktet er videreført af en ny generation; varigheden af denne periode skal være mindst 30 år

4) »mærkning«: angivelser, oplysninger, fabriks- eller varemærker, billeder eller symboler, som vedrører en fødevare, og som er anført på emballager, dokumenter, skilte, etiketter eller halsetiketter af enhver art, der ledsager eller henviser til denne fødevare

5) »særlig karakter«: et produkts karakteristiske produktionsmæssige kvaliteter, som gør, at det tydeligt adskiller sig fra andre lignende produkter i samme kategori

6) »artsbetegnelse«: en produktbetegnelse, der, selv om den henviser til det sted, den region eller det land, hvor produktet oprindelig blev produceret eller markedsført, er blevet den almindelige betegnelse for produktet i Unionen

7) »produktionstrin«: fremstilling, forarbejdning eller behandling

8) »forarbejdede produkter«: fødevarer, der fremkommer ved forarbejdning af uforarbejdede produkter. Forarbejdede produkter kan indeholde ingredienser, som er nødvendige til at fremstille dem eller til at give dem særlige egenskaber.

AFSNIT II

BESKYTTEDE OPRINDELSESBETEGNELSER OG BESKYTTEDE GEOGRAFISKE BETEGNELSER

Artikel 4

Formål

Der oprettes en ordning for beskyttede oprindelsesbetegnelser og beskyttede geografiske betegnelser, som har til formål at hjælpe producenter af produkter, der er knyttet til et geografisk område, med at:

a) opnå rimeligt udbytte, der afspejler produkternes kvalitet

b) sikre ensartet beskyttelse af alle betegnelser som en intellektuel ejendomsret på Unionens område

c) give forbrugerne tydelige oplysninger om produktets værdiforøgende egenskaber.

Artikel 5

Krav til oprindelsesbetegnelser og geografiske betegnelser

1. I denne forordning forstås ved »oprindelsesbetegnelse« en betegnelse, der identificerer et produkt:

a) som har oprindelse et bestemt sted, i en region eller, i undtagelsestilfælde, i et land

b) hvis kvalitet eller karakteristika hovedsagelig eller fuldstændig kan tilskrives et geografisk miljø med dets naturbetingede og menneskelige faktorer, og

▼B

c) hvis produktionstrin alle har fundet sted i det afgrænsede geografiske område.

2. I denne forordning forstås ved »geografisk betegnelse« en betegnelse, der identificerer et produkt:

a) som har oprindelse et bestemt sted, i en region eller i et land

b) hvis kvalitet, omdømme eller andre karakteristika hovedsagelig kan tilskrives dets geografiske oprindelse, og

c) som for mindst ét produktionstrins vedkommende er fremstillet i det afgrænsede geografiske område.

3. Uanset stk. 1 betragtes visse betegnelser som oprindelsesbetegnelser, selv om de råvarer, der anvendes til fremstilling af de pågældende produkter, hidrører fra et større eller et andet geografisk område end det afgrænsede område, forudsat at:

a) råvarernes produktionsområde er afgrænset

b) der gælder særlige betingelser for råvarernes produktion

c) der findes en kontrolordning, som sikrer, at betingelserne i litra b) overholdes, og

d) de pågældende oprindelsesbetegnelser var anerkendt som oprindelsesbetingelser i oprindelseslandet før den 1. maj 2004.

I dette stykke anses kun levende dyr, kød og mælk for at være råvarer.

4. For at tage hensyn til den særlige karakter af produktionen af produkter af animalsk oprindelse tillægges Kommissionen beføjelse til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 56 vedrørende restriktive bestemmelser og undtagelsesbestemmelser for så vidt angår foderstoffets oprindelse i forbindelse med en oprindelsesbetegnelse.

For endvidere at tage hensyn til den særlige karakter af visse produkter eller områder tillægges Kommissionen beføjelse til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 56 vedrørende restriktive bestemmelser og undtagelsesbestemmelser for så vidt angår slagtning af levende dyr eller råvarernes oprindelse.

Disse restriktive bestemmelser og undtagelsesbestemmelser skal ud fra objektive kriterier tage hensyn til kvalitet eller brug og anerkendt ekspertise eller naturlige faktorer.

Artikel 6

Artsbetegnelser, kollision med navne på plantesorter eller dyreracer, enslydende betegnelser og varemærker

1. Artsbetegnelser må ikke registreres som beskyttede oprindelsesbetegnelser eller beskyttede geografiske betegnelser.

2. En betegnelse må ikke registreres som oprindelsesbetegnelse eller geografisk betegnelse, hvis den kolliderer med navnet på en plantesort eller en dyrerace og derfor vil kunne vildlede forbrugerne med hensyn til produktets virkelige oprindelse.

▼B

3. Det er ikke tilladt at registrere et forslag til betegnelse, som er helt eller delvis identisk med en betegnelse, der allerede er opført i det register, der er oprettet i henhold til artikel 11, medmindre der i praksis tydeligt kan skelnes mellem betingelserne for lokal og traditionel brug og præsentation af den senere registrerede enslydende betegnelse og den allerede registrerede betegnelse, samtidig med at der tages hensyn til behovet for at sikre, at de berørte producenter får en ensartet behandling, og at forbrugerne ikke vildledes.

En enslydende betegnelse, der vildleder forbrugeren til at tro, at produkterne stammer fra et andet område, registreres ikke, selv om betegnelsen er korrekt med hensyn til det område, den region eller det lokale sted, hvor de pågældende produkter har deres oprindelse.

4. Et forslag til betegnelse registreres ikke som oprindelsesbetegnelse eller geografisk betegnelse, hvis registreringen af den pågældende betegnelse på baggrund af et mærkes omdømme og anseelse og varigheden af dets anvendelse vil kunne vildlede forbrugerne med hensyn til produktets virkelige identitet.

Artikel 7

Varespecifikation

1. En beskyttet oprindelsesbetegnelse eller beskyttet geografisk betegnelse, skal overholde en varespecifikation, som mindst omfatter:

a) den betegnelse, der skal beskyttes som oprindelsesbetegnelse eller geografisk betegnelse, således som den anvendes både i handelssprog og i daglig sprogbrug og kun på de sprog, som bruges eller tidligere blev brugt til at beskrive det bestemte produkt i det afgrænsede geografiske område

b) en beskrivelse af det pågældende produkt med angivelse af råvarer, hvis relevant, såvel som af produktets vigtigste fysiske, kemiske, mikrobiologiske eller organoleptiske karakteristika

c) en afgrænsning af det geografiske område for så vidt angår den sammenhæng, der er nævnt i litra f), nr. i) eller ii), og i givet fald bevis for overholdelse af kravene i artikel 5, stk. 3

d) bevis for, at produktet har oprindelse i det afgrænsede geografiske område, der er nævnt i artikel 5, stk. 1 eller 2

e) en beskrivelse af, hvordan produktet kan indhentes, og, hvis det er hensigtsmæssigt, af de autentiske og uændrede lokale metoder samt oplysninger om emballering, hvis den ansøgende sammenslutning har besluttet det og givet en tilstrækkelig og produktspecifik begrundelse for, at emballering skal finde sted i det afgrænsede geografiske område for at bevare produktets kvalitet, sikre dets oprindelse eller sikre, at der føres kontrol, under hensyntagen til EU-retten, navnlig vedrørende frie varebevægelser og fri udveksling af tjenesteydelser

▼B

f) oplysninger om følgende:

i) sammenhængen mellem produktets kvalitet eller karakteristika og det geografiske miljø, der er nævnt i artikel 5, stk. 1, eller

ii) i givet fald sammenhængen mellem produktets kvalitet, omdømme eller andre karakteristika og den geografiske oprindelse, der er omhandlet i artikel 5, stk. 2

g) navn og adresse på de myndigheder eller, hvis tilgængeligt, navn og adresse på de organer, der kontrollerer, at bestemmelserne i varespecifikationen er overholdt, jf. artikel 37, og angivelse af deres specifikke opgaver

h) eventuelle særlige regler for mærkning af det pågældende produkt.

2. For at sikre, at varespecifikationer giver relevante og kortfattede oplysninger, tillægges Kommissionen beføjelse til i overensstemmelse med artikel 56 at vedtage delegerede retsakter, der fastsætter bestemmelser om begrænsning af oplysningerne i varespecifikationen, jf. stk. 1, hvis en sådan begrænsning er nødvendig for at undgå alt for omfattende ansøgninger om registrering.

Kommissionen kan vedtage gennemførelsesretsakter, der fastsætter bestemmelser om varespecifikationens udformning. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 57, stk. 2.

Artikel 8

Indholdet af ansøgninger om registrering

1. En ansøgning om registrering af en oprindelsesbetegnelse eller en geografisk betegnelse i henhold til artikel 49, stk. 2 eller 5, skal mindst omfatte følgende oplysninger:

a) navn og adresse på den ansøgende sammenslutning og på de myndigheder eller, hvis tilgængeligt, de organer, der kontrollerer, at bestemmelserne i varespecifikationen er overholdt

b) den varespecifikation, der er omhandlet i artikel 7

c) et enhedsdokument med følgende oplysninger:

i) de vigtigste oplysninger fra varespecifikationen: betegnelse, beskrivelse af produktet, herunder, hvis det er relevant, specifikke regler for emballering og mærkning, samt en præcis afgrænsning af det geografiske område

ii) en beskrivelse af produktets tilknytning til det geografiske miljø eller den geografiske oprindelse, der er nævnt i artikel 5, stk. 1 eller 2, herunder, hvis det er relevant, de specifikke elementer af produktbeskrivelsen eller produktionsmetoden, der begrunder tilknytningen.

Er der tale om en ansøgning som omhandlet i artikel 49, stk. 5, skal den desuden omfatte bevis for, at produktets betegnelse er beskyttet i oprindelseslandet.

2. Det ansøgningsdossier, der er omhandlet i artikel 49, stk. 4, skal indeholde:

a) navn og adresse på den ansøgende sammenslutning

▼B

b) det enhedsdokument, der er omhandlet i nærværende artikels stk. 1, litra c)

c) en erklæring fra medlemsstaten om, at den ansøgning, som den ansøgende sammenslutning har indgivet, og som der er truffet positiv afgørelse om, efter dens opfattelse opfylder de betingelser, der er fastsat i denne forordning, og de bestemmelser, der er vedtaget i henhold hertil

d) varespecifikationens publikationsreference.

Artikel 9

Midlertidig national beskyttelse

En medlemsstat har mulighed for at yde en betegnelse midlertidig national beskyttelse i henhold til denne forordning med virkning fra den dato, hvor der indgives en ansøgning til Kommissionen.

Den midlertidige nationale beskyttelse ophører på den dato, hvor der træffes afgørelse om registrering i henhold til denne forordning, eller hvor ansøgningen trækkes tilbage.

Hvis betegnelsen ikke bliver registreret i henhold til denne forordning bærer den berørte medlemsstat ansvaret for følgevirkningerne af en sådan national beskyttelse alene.

De foranstaltninger, som en medlemsstat træffer i henhold til stk. 1, har kun retsvirkninger på nationalt plan og berører ikke handel i Unionen eller international handel.

Artikel 10

Indsigelsesgrunde

1. Rejses der begrundet indsigelse som omhandlet i artikel 51, stk. 2, tages denne kun i betragtning, hvis Kommissionen modtager den inden for fristen angivet i nævnte stykke, og hvis den:

a) viser, at de betingelser, der er fastsat i artikel 5 og artikel 7, stk. 1, ikke er opfyldt

b) viser, at registrering af den foreslåede betegnelse vil være i modstrid med artikel 6, stk. 2, 3 eller 4

c) viser, at registrering af den foreslåede betegnelse vil skade en eksisterende helt eller delvis enslydende betegnelse eller et varemærke eller produkter, som lovligt har været på markedet i mindst fem år inden offentliggørelse som omhandlet i artikel 50, stk. 2, litra a), eller

d) indeholder oplysninger, som viser, at den betegnelse, som der ansøges om registrering af, er en artsbetegnelse.

2. Indsigelsesgrundene vurderes for så vidt angår Unionens område.

Artikel 11

Register over beskyttede oprindelsesbetegnelser og beskyttede geografiske betegnelser

1. Kommissionen vedtager gennemførelsesretsakter uden at anvende den procedure, der er omhandlet i artikel 57, stk. 2, om oprettelse og ajourføring af et offentligt tilgængeligt register over de beskyttede oprindelsesbetegnelser og beskyttede geografiske betegnelser, der anerkendes i henhold til denne ordning.

▼B

2. Geografiske betegnelser for tredjelandsprodukter, der er beskyttet i Unionen i henhold til en international aftale, som Unionen er kontraherende part i, må opføres i registret. Medmindre det udtrykkeligt er fastsat i nævnte aftale, at den pågældende betegnelse er en beskyttet oprindelsesbetegnelse i henhold til denne forordning, opføres sådanne betegnelser i registret som beskyttede geografiske betegnelser.

3. Kommissionen kan vedtage gennemførelsesretsakter, der fastsætter nærmere bestemmelser om, hvordan registret skal udformes, og hvilke oplysninger det skal indeholde. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 57, stk. 2.

4. Kommissionen offentliggør og ajourfører regelmæssigt den liste over internationale aftaler, der er omhandlet i stk. 2, og listen over geografiske betegnelser, der er beskyttet i henhold til disse aftaler.

Artikel 12

Betegnelser, symboler og angivelser

1. Beskyttede oprindelsesbetegnelser og beskyttede geografiske betegnelser kan anvendes af enhver erhvervsdrivende, der markedsfører et produkt, som er fremstillet i overensstemmelse med den dertil svarende varespecifikation.

2. Der udarbejdes EU-symboler, som viser, at der er tale om et produkt med beskyttet oprindelsesbetegnelse eller beskyttet geografisk betegnelse.

3. Er der tale om et produkt med oprindelse i Unionen, som markedsføres under en beskyttet oprindelsesbetegnelse eller en beskyttet geografisk betegnelse, der er registreret efter procedurerne i denne forordning, skal de hertil knyttede EU-symboler anføres på mærkningen. Produktets registrerede betegnelse bør ligeledes være anført i samme synsfelt. Udtrykkene »beskyttet oprindelsesbetegnelse« eller »beskyttet geografisk betegnelse« eller de dertil svarende forkortelser »BOB« eller »BGB« må anføres på mærkningen.

4. Endvidere kan følgende også anføres på mærkningen: afbildning af det geografiske oprindelsesområde, som omhandlet i artikel 5, og tekst, grafik eller symboler, der henviser til medlemsstaten og/eller regionen, hvori det geografiske oprindelsesområde er beliggende.

5. Med forbehold af direktiv 2000/13/EF, kan de geografiske fællesmærker, der er omhandlet i artikel 15 i direktiv 2008/95/EF, anvendes på mærkninger sammen med den beskyttede oprindelsesbetegnelse eller geografiske betegnelse.

6. Er der tale om produkter med oprindelse i tredjelande, som markedsføres under en betegnelse, der er opført i registret, kan de angivelser, der er omhandlet i stk. 3, og de dertil knyttede EU-symboler også anføres på mærkningen.

7. For at sikre, at forbrugerne informeres tilstrækkeligt, tillægges Kommissionen beføjelse til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 56 om udformning af EU-symboler.

▼B

Kommissionen kan vedtage gennemførelsesretsakter om fastsættelse af de tekniske specifikationer for EU-symboler og for betegnelser og reglerne for anvendelsen heraf på produkter, der markedsføres under en beskyttet oprindelsesbetegnelse eller en beskyttet geografisk betegnelse, herunder bestemmelser om hvilke sprog, der skal anvendes. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 57, stk. 2.

Artikel 13

Beskyttelse

1. Registrerede betegnelser beskyttes mod:

a) enhver direkte eller indirekte kommerciel brug af en registreret betegnelse for produkter, der ikke er omfattet af registreringen, hvis disse produkter kan sammenlignes med de produkter, der er registreret under denne betegnelse, eller hvis anvendelse af betegnelsen indebærer udnyttelse af den beskyttede betegnelses omdømme, herunder hvis produkterne anvendes som ingrediens

b) enhver uretmæssig anvendelse, efterligning eller antydning, selv om produkternes eller tjenesteydelsernes virkelige oprindelse er angivet, eller den beskyttede betegnelse er oversat eller er ledsaget af udtryk såsom »art«, »type«, »måde«, »som fremstillet i«, »efterligning« eller tilsvarende, herunder hvis produkterne anvendes som ingrediens

c) enhver anden form for falsk eller vildledende angivelse af produktets herkomst, oprindelse, art eller vigtigste egenskaber på den indre eller ydre emballage, i reklamer eller i de dokumenter, der vedrører det pågældende produkt, samt anvendelse af emballager, der kan give et fejlagtigt indtryk af produktets oprindelse

d) enhver anden praksis, der kan vildlede forbrugerne med hensyn til produktets virkelige oprindelse.

Hvis en beskyttet oprindelsesbetegnelse eller en beskyttet geografisk betegnelse indeholder en produktbetegnelse, som betragtes som en artsbetegnelse, vil anvendelsen af denne artsbetegnelse ikke blive anset for at være i strid med første afsnits litra a) eller b).

2. Beskyttede oprindelsesbetegnelser og beskyttede geografiske betegnelser må ikke blive artsbetegnelser.

3. Medlemsstaterne træffer de nødvendige administrative og retslige foranstaltninger til at hindre eller standse ulovlig anvendelse af beskyttede oprindelsesbetegnelser og beskyttede geografiske betegnelser som omhandlet i stk. 1 i forbindelse med produkter, der fremstilles eller markedsføres i den pågældende medlemsstat.

Til dette formål udpeger medlemsstaterne de myndigheder, der er ansvarlige for at træffe disse foranstaltninger efter de procedurer, der fastlægges af hver enkelt medlemsstat.

▼B

Disse myndigheder skal give tilstrækkelige garantier for objektivitet og uvildighed og råde over kvalificeret personale og de nødvendige ressourcer til at udføre deres opgaver.

Artikel 14

Forholdet mellem varemærker, oprindelsesbetegnelser og geografiske betegnelser

1. Når en oprindelsesbetegnelse eller en geografisk betegnelse er registreret i henhold til denne forordning, gives der afslag på ansøgning om registrering af et varemærke, hvis anvendelsen af dette varemærke er i strid med artikel 13, stk. 1, og hvis det vedrører et produkt af samme type, hvis ansøgningen om registrering af varemærket indgives efter den dato, hvor ansøgningen om registrering af oprindelsesbetegnelsen eller den geografiske betegnelse er indgivet til Kommissionen.

Varemærker, der er registreret i strid med første afsnit, er ugyldige.

Bestemmelserne i dette stykke finder anvendelse uanset bestemmelserne i direktiv 2008/95/EF.

2. Et varemærke, hvis anvendelse er i strid med artikel 13, stk. 1, og som der i god tro er indgivet ansøgning om, som er registreret, eller som har vundet hævd, for så vidt denne mulighed er hjemlet i den pågældende lovgivning, på Unionens område før den dato, hvor ansøgningen om beskyttelse af oprindelsesbetegnelsen eller den geografiske betegnelse er indgivet til Kommissionen, kan fortsat anvendes eller fornys for det pågældende produkt uanset registreringen af oprindelsesbetegnelsen eller den geografiske betegnelse, forudsat at varemærket ikke er erklæret ugyldigt, eller at rettighederne dertil ikke er fortabt af grunde, der er anført i Rådets forordning (EF) nr. 207/2009 af 26. februar 2009 om EF-varemærker ([1]) eller i direktiv 2008/95/EF, jf. dog artikel 6, stk. 4. I sådanne tilfælde tillades anvendelsen af den beskyttede oprindelsesbetegnelse eller den beskyttede geografiske betegnelse sideløbende med de relevante varemærker.

Artikel 15

Overgangsperioder til anvendelse af beskyttede oprindelsesbetegnelser og beskyttede geografiske betegnelser

1. Med forbehold af artikel 14, kan Kommissionen vedtage gennemførelsesretsakter om fastsættelse af en overgangsperiode på op til fem år for at gøre det muligt for produkter med oprindelse i en medlemsstat eller et tredjeland, hvis betegnelse består af eller indeholder en betegnelse, der er i strid med artikel 13, stk. 1, fortsat at anvende den betegnelse, som de har været markedsført under, forudsat at det af en indsigelse, der er antaget i henhold til artikel 49, stk. 3, eller artikel 51, fremgår, at:

a) registreringen af betegnelsen vil skade en helt eller delvis enslydende betegnelse, eller

b) sådanne produkter har været lovligt markedsført under denne betegnelse i det pågældende område i mindst fem år forud for den dato for offentliggørelse, der er fastsat i artikel 50, stk. 2, litra a).

([1]) EUT L 78 af 24.3.2009, s. 1.

▼B

Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 57, stk. 2.

2. Med forbehold af artikel 14, kan Kommissionen vedtage gennemførelsesretsakter om forlængelse af overgangsperioden i nærværende artikels stk. 1 til 15 år i behørigt begrundede tilfælde, hvor det kan godtgøres, at:

a) betegnelsen som omhandlet i stk. 1 har været lovligt, konsekvent og korrekt anvendt i mindst 25 år, før ansøgningen om registrering blev indgivet til Kommissionen

b) formålet med at anvende betegnelsen omhandlet i nærværende artikels stk. 1 ikke på noget tidspunkt har været at udnytte den registrerede betegnelses omdømme, og at forbrugeren ikke er blevet og ikke vil kunne blive vildledt med hensyn til produktets virkelige oprindelse.

Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 57, stk. 2.

3. Ved anvendelse af den betegnelse, der er nævnt i stk. 1 og 2, skal oprindelseslandet være klart og tydeligt anført på mærkningen.

4. For at løse midlertidige problemer og med henblik på at nå det langsigtede mål at sikre, at alle producenter i det berørte område overholder varespecifikationen, kan en medlemsstat fastsætte en overgangsperiode på op til ti år med virkning fra den dato, hvor ansøgningen indgives til Kommissionen, på betingelse af, at de berørte erhvervsdrivende lovligt har markedsført de pågældende produkter med vedvarende anvendelse af betegnelserne i mindst fem år forud for den dato, hvor ansøgningen indgives til myndighederne i medlemsstaten, og har påpeget dette i den nationale indsigelsesprocedure som omhandlet i artikel 49, stk. 3.

Første afsnit finder tilsvarende anvendelse på beskyttede geografiske betegnelser og beskyttede oprindelsesbetegnelser, som henviser til et geografisk område i et tredjeland, med undtagelse af indsigelsesproceduren.

Overgangsperioderne angives i det ansøgningsdossier, der er nævnt i artikel 8, stk. 2.

Artikel 16

Overgangsbestemmelser

1. Betegnelser, der er opført i det register, som er oprettet i henhold til artikel 7, stk. 6, i forordning (EF) nr. 510/2006, opføres automatisk i det register, der er omhandlet i nærværende forordnings artikel 11. De tilsvarende varespecifikationer ligestilles med de varespecifikationer, der er omhandlet i nærværende forordnings artikel 7. Eventuelle specifikke overgangsbestemmelser i forbindelse med sådanne registreringer finder fortsat anvendelse.

2. For at beskytte producenternes og de berørte parters rettigheder og legitime interesser tillægges Kommissionen i overensstemmelse med artikel 56 beføjelse til at vedtage delegerede retsakter om yderligere overgangsbestemmelser.

▼B

3. Denne forordning gælder med forbehold af eventuelle rettigheder til sideløbende anvendelse af oprindelsesbetegnelser og geografiske betegnelser på den ene side og varemærker på den anden side, som er anerkendt i henhold til forordning (EF) nr. 510/2006.

AFSNIT III

GARANTEREDE TRADITIONELLE SPECIALITETER

Artikel 17

Formål

Der oprettes en ordning for garanterede traditionelle specialiteter for at bevare traditionelle produktionsmetoder og opskrifter ved at hjælpe producenter af traditionelle produkter med at markedsføre disse produkter og informere forbrugerne om deres traditionelle opskrifters og produkters værdiforøgende egenskaber.

Artikel 18

Kriterier

1. En betegnelse kan registreres som en garanteret traditionel specialitet, hvis den beskriver et bestemt produkt eller en bestemt fødevare, som:

a) er resultatet af en produktionsmåde, forarbejdning eller sammensætning, som svarer til den traditionelle praksis for det pågældende produkt eller den pågældende fødevare, eller

b) er fremstillet af de råvarer eller ingredienser, der traditionelt har været anvendt.

2. En betegnelse skal for at blive registreret som garanteret traditionel specialitet:

a) være blevet brugt traditionelt til at betegne det bestemte produkt, eller

b) give udtryk for produktets traditionelle eller særlige karakter.

3. Hvis det under den i artikel 51 omhandlede indsigelsesprocedure bliver påvist, at betegnelsen også anvendes i en anden medlemsstat eller i et tredjeland, kan det for at kunne skelne mellem lignende produkter eller produkter, der har en enslydende eller lignende betegnelse, i den afgørelse om registrering, der træffes i overensstemmelse med artikel 52, stk. 3, fastsættes, at betegnelsen for en garanteret traditionel specialitet skal ledsages af anprisningen »fremstillet efter traditionen i« umiddelbart efterfulgt af et navn på et land eller en region heri.

4. En betegnelse registreres ikke, hvis den udelukkende henviser til generelle anprisninger, der anvendes for en gruppe produkter, eller til anprisninger, som er fastsat i en specifik EU-retsakt.

5. For at sikre, at ordningen fungerer gnidningsløst, tillægges Kommissionen beføjelse til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 56 vedrørende nærmere præcisering af de kriterier for registrering, der er fastsat i denne artikel.

▼B

Artikel 19

Varespecifikation

1. En garanteret traditionel specialitet skal være i overensstemmelse med en varespecifikation, som omfatter:

a) den betegnelse, som foreslås registreret, på de relevante sprog

b) en beskrivelse af produktet, herunder de vigtigste fysiske, kemiske, mikrobiologiske eller organoleptiske karakteristika, som viser produktets særlige karakter

c) en beskrivelse af den produktionsmetode, som producenterne skal følge, herunder eventuelt arten og beskaffenheden af de råvarer eller ingredienser, der anvendes, og metoden for forarbejdning af produktet, og

d) de væsentligste elementer, som udgør produktets traditionelle karakter.

2. For at sikre, at varespecifikationer giver relevante og kortfattede oplysninger, tillægges Kommissionen beføjelse til i overensstemmelse med artikel 56 at vedtage delegerede retsakter vedrørende bestemmelser om begrænsning af oplysningerne i varespecifikationen som omhandlet i nærværende artikels stk. 1, hvis en sådan begrænsning er nødvendig for at undgå alt for omfattende ansøgninger om registrering.

Kommissionen kan vedtage gennemførelsesretsakter, der fastsætter bestemmelser om varespecifikationens udformning. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 57, stk. 2.

Artikel 20

Indholdet af ansøgninger om registrering

1. Ansøgninger om registrering af en betegnelse som en garanteret traditionel specialitet som omhandlet i artikel 49, stk. 2 eller 5, skal indeholde:

a) navn og adresse på den ansøgende sammenslutning

b) den varespecifikation, der er omhandlet i artikel 19.

2. Det ansøgningsdossier, der er omhandlet i artikel 49, stk. 4, skal indeholde:

a) de oplysninger, der er nævnt i stk. 1 i nærværende artikel, og

b) en erklæring fra medlemsstaten om, at den ansøgning, som sammenslutningen har indgivet, og som der er truffet positiv afgørelse om, efter dens opfattelse opfylder de betingelser, der er fastsat i denne forordning, og de bestemmelser, der er vedtaget i henhold hertil.

Artikel 21

Indsigelsesgrunde

1. Rejses der begrundet indsigelse som omhandlet i artikel 51, stk. 2, tages denne kun i betragtning, hvis Kommissionen modtager den inden for fristen, og hvis den:

a) behørigt begrunder, hvorfor den foreslåede registrering ikke er i overensstemmelse med betingelserne i denne forordning, eller

▼B

b) viser, at anvendelsen af betegnelsen er lovlig, velkendt og økonomisk betydningsfuld for lignende landbrugsprodukter eller fødevarer.

2. Kriterierne i stk. 1, litra b), vurderes for så vidt angår Unionens område.

Artikel 22

Register over garanterede traditionelle specialiteter

1. Kommissionen vedtager gennemførelsesretsakter uden at anvende den procedure, der er omhandlet i artikel 57, stk. 2, om oprettelse og ajourføring af et offentligt tilgængeligt register over de garanterede traditionelle specialiteter, der anerkendes i henhold til denne ordning.

2. Kommissionen kan vedtage gennemførelsesretsakter, der fastsætter nærmere bestemmelser om, hvordan registret skal udformes, og hvilke oplysninger det skal indeholde. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 57, stk. 2.

Artikel 23

Betegnelser, symboler og angivelser

1. En betegnelse, der er registreret som garanteret traditionel specialitet, kan anvendes af enhver erhvervsdrivende, der markedsfører et produkt, som er fremstillet i overensstemmelse med den dertil svarende varespecifikation.

2. Der udarbejdes et EU-symbol, som skal gøre opmærksom på ordningen for garanterede traditionelle specialiteter.

3. Er der tale om produkter med oprindelse i Unionen, der markedsføres som en garanteret traditionel specialitet, der er registreret i henhold til denne forordning, skal mærkningen indeholde det symbol, der er nævnt i stk. 2, jf. dog stk. 4. Produktets betegnelse bør ligeledes være anført i samme synsfelt. Udtrykket »garanteret traditionel specialitet« eller den tilsvarende forkortelse »GTS« kan også anføres på mærkningen.

Det er valgfrit at anvende symbolet på garanterede traditionelle specialiteter, der produceres uden for Unionen.

4. For at sikre, at forbrugerne informeres tilstrækkeligt, tillægges Kommissionen beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i henhold til artikel 56 vedrørende udformning af EU-symboler.

Kommissionen kan vedtage gennemførelsesretsakter, der fastsætter de tekniske specifikationer for EU-symboler og for betegnelser og reglerne for anvendelsen heraf i forbindelse med produkter med betegnelsen garanteret traditionel specialitet, herunder også, hvilke sprog der skal anvendes. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 57, stk. 2.

▼B

Artikel 24

Begrænsninger i forbindelse med anvendelsen af registrerede betegnelser

1. Registrerede betegnelser beskyttes mod misbrug, efterligning eller antydning og mod enhver anden praksis, der vil kunne vildlede forbrugerne.

2. Medlemsstaterne sikrer, at de varebetegnelser, der anvendes på nationalt plan, ikke kan forveksles med betegnelser, der er registreret.

3. Kommissionen kan vedtage gennemførelsesretsakter, der fastsætter regler for beskyttelse af garanterede traditionelle specialiteter. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 57, stk. 2.

Artikel 25

Overgangsbestemmelser

1. Betegnelser, der er registreret i henhold til artikel 13, stk. 2, i forordning (EF) nr. 509/2006, opføres automatisk i det register, der er omhandlet i nærværende forordnings artikel 22. De tilsvarende varespecifikationer ligestilles med de varespecifikationer, der er omhandlet i nærværende forordnings artikel 19. Eventuelle specifikke overgangsbestemmelser i forbindelse med sådanne registreringer finder fortsat anvendelse.

2. Betegnelser, der er registreret i overensstemmelse med kravene i artikel 13, stk. 1, i forordning (EF) nr. 509/2006, herunder betegnelser, der er registreret på grundlag af ansøgninger som omhandlet i nærværende forordnings artikel 58, stk. 1, andet afsnit, kan anvendes indtil 4. januar 2023 på de betingelser, der er fastsat i forordning (EF) nr. 509/2006, medmindre medlemsstaterne anvender den i nærværende forordnings artikel 26 omhandlede procedure.

3. For at beskytte producenternes og de berørte parters rettigheder og legitime interesser tillægges Kommissionen i overensstemmelse med artikel 56 beføjelser til at vedtage delegerede retsakter om yderligere overgangsbestemmelser.

Artikel 26

Forenklet procedure

1. Efter anmodning fra en sammenslutning kan en medlemsstat senest den 4. januar 2016 indgive betegnelserne for garanterede traditionelle specialiteter, der er registreret i overensstemmelse med artikel 13, stk. 1, i forordning (EF) nr. 509/2006, og som opfylder betingelserne i nærværende forordning til Kommissionen.

Inden medlemsstaten indgiver en betegnelse, skal den indlede en indsigelsesprocedure, jf. artikel 49, stk. 3 og 4.

Hvis det under denne procedure bliver påvist, at betegnelsen også anvendes for lignende produkter eller produkter, der har en enslydende eller lignende betegnelse, kan betegnelsen suppleres af et udtryk, der angiver produktets traditionelle eller særlige karakter.

En sammenslutning fra et tredjeland kan indgive sådanne navne til Kommissionen, enten direkte eller gennem tredjelandets myndigheder.

▼B

2. Kommissionen offentliggør de i stk. 1 omhandlede betegnelser sammen med varespecifikationerne for hver enkelt af disse betegnelser i *Den Europæiske Unions Tidende* senest to måneder efter modtagelsen.

3. Artikel 51 og 52 finder anvendelse.

4. Når indsigelsesproceduren er afsluttet, tilpasser Kommissionen, hvor det er hensigtsmæssigt, indholdet i det i artikel 22 omhandlede register. De tilsvarende varespecifikationer ligestilles med de varespecifikationer, der er omhandlet i artikel 19.

AFSNIT IV

FAKULTATIVE KVALITETSUDTRYK

Artikel 27

Formål

Der oprettes en ordning for fakultative kvalitetsudtryk for at hjælpe producenter af landbrugsprodukter med værdiforøgende karakteristika og egenskaber med at gøre opmærksom på disse karakteristika og egenskaber på det indre marked.

Artikel 28

Nationale bestemmelser

Medlemsstaterne kan opretholde nationale bestemmelser om fakultative kvalitetsudtryk, som ikke er omfattet af denne forordning, forudsat at sådanne bestemmelser er i overensstemmelse med EU-retten.

Artikel 29

Fakultative kvalitetsudtryk

1. Fakultative kvalitetsudtryk skal opfylde følgende kriterier:

a) udtrykket relaterer til en eller flere produktkategoriers karakteristika eller den produktions- eller fremstillingsmetode, der anvendes i bestemte områder

b) anvendelsen af udtrykket forøger værdien af produktet sammenlignet med tilsvarende produkter, og

c) udtrykket har en europæisk dimension.

2. Fakultative kvalitetsudtryk, der beskriver de tekniske kvaliteter ved produktet med henblik på at bringe de obligatoriske handelsnormer i anvendelse, og som ikke har til formål at informere forbrugerne om disse produktkvaliteter, er ikke omfattet af denne ordning.

3. Fakultative kvalitetsudtryk omfatter ikke fakultative forbeholdte udtryk, som støtter og supplerer specifikke handelsnormer, der er fastsat på sektor- eller produktkategoribasis.

4. For at tage hensyn til de særlige forhold, der gælder for visse sektorer, og forbrugernes forventninger tillægges Kommissionen i overensstemmelse med artikel 56 beføjelser til at vedtage delegerede retsakter, der fastsætter nærmere bestemmelser for de kriterier, der er nævnt i stk. 1 i denne artikel.

▼B

5. Kommissionen kan vedtage gennemførelsesretsakter, der fastsætter alle nødvendige foranstaltninger vedrørende form, procedurer eller andre tekniske enkeltheder til anvendelse af dette afsnit. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 57, stk. 2.

6. Når Kommissionen vedtager delegerede retsakter og gennemførelsesretsakter i overensstemmelse med nærværende artikels stk. 4 og 5, skal den tage hensyn til eventuelle relevante internationale standarder.

Artikel 30

Forbehold og ændring

1. For at tage hensyn til forbrugernes forventninger, den videnskabelige og tekniske udvikling, markedssituationen og udviklingen i handelsnormerne og de internationale normer tillægges Kommissionen i overensstemmelse med artikel 56 beføjelser til at vedtage delegerede retsakter, der forbeholder nye fakultative kvalitetsudtryk, og som fastsætter betingelserne for anvendelsen.

2. I behørigt begrundede tilfælde og for at tage højde for en passende anvendelse af det nye fakultative kvalitetsudtryk tillægges Kommissionen i overensstemmelse med artikel 56 beføjelser til at vedtage delegerede retsakter, der fastsætter ændringer af de anvendelsesbetingelser, der er omhandlet i nærværende artikels stk. 1.

Artikel 31

Bjergprodukt

1. Udtrykket »bjergprodukt« fastsættes som et fakultativt kvalitetsudtryk.

Udtrykket kan kun anvendes til at beskrive produkter beregnet til konsum, der fremgår af listen i bilag I til traktaten, og hvorom det gælder:

a) at såvel råvarerne som foderstofferne til husdyr i overvejende grad stammer fra bjergområder

b) i forbindelse med forarbejdede produkter, at forarbejdningen også foregår i bjergområder.

2. I denne artikel forstås ved »bjergområder« inden for Unionen områder afgrænset i henhold til artikel 18, stk. 1, i forordning (EF) nr. 1257/1999. Hvad angår tredjelandes produkter omfatter bjergområder områder, der officielt er udpeget som bjergområder af det pågældende tredjeland, eller som opfylder kriterier, der svarer til dem, der er fastsat i artikel 18, stk. 1, i forordning (EF) nr. 1257/1999.

3. I behørigt begrundede tilfælde og for at tage højde for naturlige restriktioner, der påvirker landbrugsproduktionen i bjergområder, tillægges Kommissionen i overensstemmelse med artikel 56 beføjelser til at vedtage delegerede retsakter, der fastsætter undtagelser fra de i nærværende artikels stk. 1 omhandlede anvendelsesbetingelser. Navnlig tillægges Kommissionen beføjelser til at vedtage en delegeret retsakt, der fastsætter betingelserne for, hvornår råvarer eller foderstoffer må komme fra områder uden for bjergområderne, betingelserne for, hvornår forarbejdning af produkter må foregå uden for bjergområderne i et nærmere fastsat geografisk område, samt om definitionen af det pågældende geografiske område.

▼B

4. For at tage højde for naturlige restriktioner, der påvirker landbrugsproduktionen i bjergområder, tillægges Kommissionen beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 56 vedrørende fastsættelsen af produktionsmetoder og andre kriterier, der er relevante for anvendelsen af det fakultative kvalitetsudtryk som indført ved nærværende artikels stk. 1.

Artikel 32

Produkt fra ølandbrug

Senest den 4. januar 2014 fremlægger Kommissionen en rapport for Europa-Parlamentet og Rådet vedrørende hensigtsmæssigheden af et nyt udtryk »produkt fra ølandbrug«. Dette udtryk kan kun anvendes til at beskrive de produkter beregnet til konsum, der fremgår af listen i traktatens bilag I, hvis råvarer stammer fra øer. For at udtrykket kan anvendes i forbindelse med forarbejdede produkter, skal forarbejdningen også foregå på øer i tilfælde, hvor dette i væsentlig grad influerer på slutproduktets særlige kendetegn.

Rapporten skal om fornødent vedlægges hensigtsmæssige lovgivningsmæssige forslag om forbehold af udtrykket »produkt fra ølandbrug«.

Artikel 33

Restriktioner i forbindelse med anvendelsen

1. Det er kun tilladt at bruge fakultative kvalitetsudtryk til at beskrive produkter, der opfylder de tilsvarende anvendelsesbetingelser.

2. Kommissionen kan vedtage gennemførelsesretsakter, der fastsætter regler for beskyttelsen af fakultative kvalitetsudtryk. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 57, stk. 2.

Artikel 34

Overvågning

Medlemsstaterne foretager kontrol på grundlag af en risikoanalyse for at sikre, at kravene i dette afsnit overholdes, og pålægger passende administrative sanktioner, hvis kravene ikke overholdes.

AFSNIT V

FÆLLES BESTEMMELSER

KAPITEL I

Officiel kontrol af beskyttede oprindelsesbetegnelser, beskyttede geografiske betegnelser og garanterede traditionelle specialiteter

Artikel 35

Anvendelsesområde

Bestemmelserne i dette kapitel gælder for de kvalitetsordninger, der er fastsat i afsnit II og III.

▼B

Artikel 36

Udpegelse af kompetente myndigheder

1. Medlemsstaterne udpeger i overensstemmelse med forordning (EF) nr. 882/2004 den eller de myndigheder, der er ansvarlige for den officielle kontrol, der udføres for at verificere, at de retlige krav vedrørende de kvalitetsordninger, der er oprettet i henhold til nærværende forordning, overholdes.

Procedurerne og kravene i forordning (EF) nr. 882/2004 gælder tilsvarende for den officielle kontrol, der udføres for at verificere, at de retlige krav vedrørende kvalitetsordningerne for alle produkter, der er omfattet af nærværende forordnings bilag I, overholdes.

2. De kompetente myndigheder, der er omhandlet i stk. 1, skal give tilstrækkelige garantier for objektivitet og uvildighed og have kvalificeret personale og de nødvendige midler til at udføre deres opgaver.

3. Den offentlige kontrol omfatter:

a) verifikation af, om et produkt er i overensstemmelse med den pågældende varespecifikation, og

b) overvågning af anvendelsen af registrerede betegnelser, som benyttes til at beskrive produkter, der markedsføres i overensstemmelse med artikel 13, når det gælder betegnelser registreret i henhold til afsnit II, og med artikel 24, når det gælder betegnelser registreret i henhold til afsnit III.

Artikel 37

Kontrol af overholdelsen af varespecifikationer

1. Når det gælder beskyttede oprindelsesbetegnelser, beskyttede geografiske betegnelser og garanterede traditionelle specialiteter, der anvendes til at beskrive produkter med oprindelse i Unionen, foretages kontrollen af, om produkterne er i overensstemmelse med varespecifikationen, før produkterne markedsføres, af:

a) en eller flere af de kompetente myndigheder, som er omhandlet i denne forordnings artikel 36, og/eller

b) et eller flere af de kontrolorganer, som er omhandlet i artikel 2, nr. 5, i forordning (EF) nr. 882/2004, og som fungerer som produktcertificeringsorgan.

Udgifterne til kontrol af overholdelsen af varespecifikationerne kan afholdes af de erhvervsdrivende, der kontrolleres. Medlemsstaterne kan også bidrage til omkostningerne.

2. Når det gælder beskyttede oprindelsesbetegnelser, beskyttede geografiske betegnelser og garanterede traditionelle specialiteter, der anvendes til at beskrive produkter med oprindelse i et tredjeland, foretages kontrollen af, om produkterne er i overensstemmelse med varespecifikationen, før produkterne markedsføres, af:

a) en eller flere af de offentlige myndigheder udpeget af tredjelandet, og/eller

b) et eller flere af produktcertificeringsorganerne.

▼B

3. Medlemsstaterne offentliggør navn og adresse på de myndigheder og organer, der er omhandlet i nærværende artikels stk. 1, og ajourfører disse oplysninger regelmæssigt.

Kommissionen offentliggør navn og adresse på de myndigheder og organer, der er omhandlet i nærværende artikels stk. 2, og ajourfører disse oplysninger regelmæssigt.

4. Kommissionen kan uden at anvende den procedure, der er omhandlet i artikel 57, stk. 2, vedtage gennemførelsesretsakter, der fastsætter, hvilke metoder der anvendes til offentliggørelse af navn og adresse på de produktcertificeringsorganer, der er omhandlet i nærværende artikels stk. 1 og 2.

Artikel 38

Overvågning af anvendelsen af en betegnelse på markedet

Medlemsstaterne meddeler Kommissionen navn og adresse på de kompetente myndigheder, der er omhandlet i artikel 36. Kommissionen offentliggør navn og adresse på disse myndigheder.

Medlemsstaterne foretager kontrol på grundlag af en risikoanalyse for at sikre overholdelse af kravene i denne forordning og træffer alle nødvendige foranstaltninger i tilfælde af overtrædelse.

Artikel 39

Kompetente myndigheders delegering af opgaver til kontrolorganer

1. De kompetente myndigheder kan i henhold til artikel 5 i forordning (EF) nr. 882/2004 delegere specifikke opgaver vedrørende den officielle kontrol af kvalitetsordningerne til et eller flere kontrolorganer.

2. Disse organer akkrediteres i overensstemmelse med europæisk standard EN 45011 eller ISO/IEC-vejledning 65 (generelle krav til organer, der udfører produktcertificering).

3. Akkrediteringen i nærværende artikels stk. 2 må kun foretages af:

a) et nationalt akkrediteringsorgan i Unionen i overensstemmelse med forordning (EF) nr. 765/2008, eller

b) et akkrediteringsorgan uden for Unionen, der har underskrevet den multilaterale anerkendelsesordning inden for rammerne af det internationale akkrediteringsforum.

Artikel 40

Planlægning af kontrolaktiviteter og rapportering herom

1. Medlemsstaterne sikrer, at kontrolforpligtelserne i henhold til dette kapitel udtrykkeligt indgår i et særskilt afsnit af de flerårige nationale kontrolplaner, jf. artikel 41, 42 og 43 i forordning (EF) nr. 882/2004.

▼B

2. Årsrapporterne vedrørende de kontrolforpligtelser, der er fastsat i denne forordning, omfatter et særskilt afsnit med de oplysninger, der er anført i artikel 44 i forordning (EF) nr. 882/2004.

KAPITEL II

Undtagelser i forbindelse med tidligere anvendelser

Artikel 41

Artsbetegnelser

1. Med forbehold af artikel 13, berører denne forordning ikke anvendelsen af udtryk, der er artsbetegnelser i Unionen, heller ikke, selv om artsbetegnelsen indgår i en betegnelse, der er beskyttet inden for rammerne af en kvalitetsordning.

2. For at fastslå, hvorvidt en betegnelse er blevet en artsbetegnelse, tages der hensyn til alle relevante faktorer, og især følgende:

a) de faktiske forhold i forbrugsområderne

b) den relevante nationale lovgivning eller EU-lovgivning.

3. For at beskytte interesseparternes rettigheder fuldt ud tillægges Kommissionen i overensstemmelse med artikel 56 beføjelser til at vedtage delegerede retsakter, der fastsætter yderligere bestemmelser for vurdering af, hvorvidt udtryk som omhandlet i nærværende artikels stk. 1 er artsbetegnelser.

Artikel 42

Plantesorter og dyreracer

1. Denne forordning hindrer ikke markedsføringen af et produkt, hvis mærkning omfatter en betegnelse eller et udtryk, der er beskyttet eller forbeholdt inden for rammerne af en kvalitetsordning som omhandlet i afsnit II, III eller IV, der indeholder eller består af navnet på en plantesort eller en dyrerace, forudsat at følgende betingelser er opfyldt:

a) det pågældende produkt består af eller stammer fra den angivne plantesort eller dyrerace

b) forbrugerne ikke vildledes

c) anvendelsen af navnet på plantesorten eller dyreracen udgør loyal konkurrence

d) anvendelsen ikke udnytter den beskyttede betegnelses omdømme, og

e) for så vidt angår kvalitetsordningen i afsnit II, produktion og markedsføring af produktet har bredt sig ud over oprindelsesområdet før datoen for ansøgning om registrering af den geografiske betegnelse.

2. For yderligere at præcisere rækkevidden af de rettigheder og friheder, som fødevarevirksomheder har til at anvende navnet på en plantesort eller en dyrerace som omhandlet i nærværende artikels stk. 1, tillægges Kommissionen beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 56 vedrørende regler for anvendelsen af sådanne navne.

▼B

Artikel 43

Intellektuelle ejendomsrettigheder

Kvalitetsordningerne i afsnit III og IV gælder, uden at dette berører Unionens regler eller medlemsstaternes nationale regler vedrørende intellektuel ejendom, og navnlig de regler, som vedrører oprindelsesbetegnelser, geografiske betegnelser og varemærker, og rettigheder, der er tildelt i henhold til disse regler.

KAPITEL III

Kvalitetsordningernes betegnelser og symboler og producenternes rolle

Artikel 44

Beskyttelse af betegnelser og symboler

1. Betegnelser, forkortelser og symboler, der henviser til kvalitetsordningerne, må kun anvendes i forbindelse med produkter, der er fremstillet i overensstemmelse med reglerne for den kvalitetsordning, som de hører ind under. Dette gælder navnlig følgende betegnelser, forkortelser og symboler:

a) »beskyttet oprindelsesbetegnelse«, »beskyttet geografisk betegnelse«, »geografisk betegnelse«, »BOB« og »BGB« og de dertil knyttede symboler som omhandlet i afsnit II

b) »garanteret traditionel specialitet«, »GTS« og det dertil knyttede symbol som omhandlet i afsnit III

c) »bjergprodukt« som omhandlet i afsnit IV.

2. Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne (ELFUL) kan i overensstemmelse med artikel 5 i forordning (EF) nr. 1290/2005 på initiativ af Kommissionen eller på dens vegne på centralt grundlag finansiere administrativ støtte til udvikling, forberedelse, overvågning, gebyrer til administrativ og juridisk støtte og retsbeskyttelse, registreringsgebyrer, fornyelsesgebyrer, overvågningsgebyrer for varemærker, sagsomkostninger og andre relaterede foranstaltninger, der er nødvendige for at beskytte betegnelser, forkortelser og symboler, som henviser til kvalitetsordninger, mod uretmæssig anvendelse, efterligning eller antydning eller enhver anden praksis, der kan vildlede forbrugerne både i Unionen og i tredjelande.

3. Kommissionen vedtager gennemførelsesretsakter, der fastsætter regler for ensartet beskyttelse af de betegnelser, forkortelser og symboler, der er omhandlet i nærværende artikels stk. 1. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 57, stk. 2.

Artikel 45

Sammenslutningernes rolle

1. Uden at dette berører de specifikke bestemmelser om producentorganisationer og brancheorganisationer, der er fastsat i forordning (EF) nr. 1234/2007, har sammenslutninger ret til:

a) at bidrage til at sikre kvaliteten, anseelsen og autenticiteten af deres produkter på markedet ved at overvåge anvendelsen af betegnelsen i handelen og, om nødvendigt, ved med henblik på foranstaltningerne i nærværende forordnings artikel 13, stk. 3, at informere de myndigheder, der er omhandlet i nærværende forordnings artikel 36, eller en anden kompetent myndighed

▼B

b) at gribe ind for at sikre rimelig retsbeskyttelse af den beskyttede oprindelsesbetegnelse eller beskyttede geografiske betegnelse og de intellektuelle ejendomsrettigheder, der er direkte forbundet hermed

c) at udarbejde informations- og markedsføringstiltag, der tager sigte på at oplyse forbrugerne om produkternes værdiforøgende egenskaber

d) at udarbejde tiltag, der sikrer, at produkterne er i overensstemmelse med varespecifikationen

e) at træffe foranstaltninger for at forbedre ordningernes funktion, herunder opbygning af økonomisk ekspertise, gennemførelse af økonomiske analyser, spredning af økonomiske oplysninger om ordningen og rådgivning af producenterne

f) at træffe foranstaltninger til at øge værdien af produkter og om fornødent tage skridt til at forhindre eller imødegå enhver foranstaltning, der forringer eller risikerer at forringe disse produkters image.

2. Medlemsstaterne kan tilskynde til dannelse og drift af sammenslutninger på deres territorier ved administrative midler. Medlemsstaterne meddeler endvidere Kommissionen navn og adresse på de sammenslutninger, der henvises til i nærværende forordnings artikel 3, nr. 2. Kommissionen offentliggør disse oplysninger.

Artikel 46

Retten til at anvende ordningerne

1. Medlemsstaterne sikrer, at erhvervsdrivende, der overholder reglerne i en kvalitetsordning i afsnit II og III, har ret til at blive omfattet af en kontrol af overholdelse som fastsat i henhold til artikel 37.

2. Erhvervsdrivende, der fremstiller og oplagrer et produkt, der markedsføres under ordningerne for garanteret traditionel specialitet, beskyttet oprindelsesbetegnelse eller beskyttet geografisk betegnelse, eller som markedsfører sådanne produkter, er også omfattet af den kontrol, der er fastsat i dette afsnits kapitel I.

3. Medlemsstaterne sikrer, at erhvervsdrivende, der er villige til at overholde reglerne for en kvalitetsordning i afsnit III og IV, faktisk kan overholde reglerne og ikke af diskriminerende eller andre usaglige grunde hindres i at deltage.

▼B

Artikel 47

Gebyrer

Med forbehold af forordning (EF) nr. 882/2004 og navnlig bestemmelserne i nævnte forordnings afsnit II, kapitel VI, kan medlemsstaterne kræve et gebyr til dækning af deres udgifter til forvaltning af kvalitetsordningerne, også udgifterne til behandling af registreringsansøgninger, indsigelser og ændrings- eller annulleringsansøgninger som omhandlet i nærværende forordning.

KAPITEL IV

Ansøgnings- og registreringsprocedurerne for oprindelsesbetegnelser, geografiske betegnelser og garanterede traditionelle specialiteter

Artikel 48

Ansøgningsprocedurernes anvendelsesområde

Bestemmelserne i dette kapitel gælder for de kvalitetsordninger, der er fastsat i afsnit II og III.

Artikel 49

Ansøgning om registrering af betegnelser

1. Det er kun de sammenslutninger, som beskæftiger sig med de produkter med den betegnelse, som skal registreres, der kan indgive ansøgninger om registrering af betegnelser inden for rammerne af de kvalitetsordninger, der er nævnt i artikel 48. Hvis der er tale om »beskyttede oprindelsesbetegnelser« eller »geografiske betegnelser«, der udpeger et geografisk område på tværs af en grænse, eller en »garanteret traditionel specialitet«, kan flere sammenslutninger fra forskellige medlemsstater eller tredjelande indgive en fælles ansøgning om registrering.

En enkelt fysisk eller juridisk person kan ligestilles med en sammenslutning, når det påvises, at følgende betingelser er opfyldt:

a) den pågældende person er den eneste producent, der er villig til at indgive en ansøgning

b) for så vidt angår beskyttede oprindelsesbetegnelser og beskyttede geografiske betegnelser: det afgrænsede geografiske område besidder karakteristika, som afviger betydeligt fra de tilstødende områders, eller produktets karakteristika er anderledes end karakteristika ved de produkter, der produceres i de tilstødende områder.

2. Hvis der inden for rammerne af ordningen i afsnit II indgives en ansøgning, som vedrører et geografisk område i en medlemsstat, eller hvis der inden for rammerne af ordningen i afsnit III indgives en ansøgning, som er udarbejdet af en sammenslutning, der er etableret i en medlemsstat, stiles ansøgningen til myndighederne i den pågældende medlemsstat.

Medlemsstaten gennemgår med passende midler ansøgningen for at kontrollere, om den er berettiget og opfylder betingelserne for den pågældende ordning.

▼B

3. I forbindelse med den gennemgang, der er omhandlet i nærværende artikels stk. 2, andet afsnit, iværksætter medlemsstaten en national indsigelsesprocedure, der sikrer passende offentliggørelse af ansøgningen og et rimeligt tidsrum, hvori enhver fysisk eller juridisk person, der har en legitim interesse, og som er etableret i eller har bopæl på medlemsstatens område, kan gøre indsigelse mod ansøgningen.

Medlemsstaten undersøger, om de indsigelser, der er modtaget i medfør af den ordning, der er omhandlet i afsnit II, kan antages i lyset af kriterierne i artikel 10, stk. 1, eller om de indsigelser, der er modtaget under den ordning, der er omhandlet i afsnit III, kan antages i lyset af kriterierne i artikel 21, stk. 1.

4. Hvis medlemsstaten efter en vurdering af eventuelle indsigelser finder, at forordningens krav er opfyldt, kan den træffe positiv afgørelse og indsende et ansøgningsdossier til Kommissionen. Den orienterer i sådanne tilfælde Kommissionen om indsigelser, som kan antages, modtaget fra en fysisk eller juridisk person, som lovligt har markedsført de pågældende produkter ved hjælp af de pågældende betegnelser uafbrudt i mindst fem år forud for datoen for offentliggørelsen som angivet i stk. 3.

Medlemsstaten sørger for at offentliggøre sin positive afgørelse og for, at enhver fysisk eller juridisk person med en legitim interesse har mulighed for at påklage den.

Medlemsstaten sikrer, at den udgave af varespecifikationen, der ligger til grund for dens positive afgørelse, offentliggøres, og giver elektronisk adgang til varespecifikationen.

Hvad angår beskyttede oprindelsesbetegnelser og beskyttede geografiske betegnelser sikrer medlemsstaten endvidere passende offentliggørelse af den udgave af varespecifikationen, på grundlag af hvilken Kommissionen træffer afgørelse i henhold til artikel 50, stk. 2.

5. Hvis der inden for rammerne af ordningen i afsnit II indgives en ansøgning, som vedrører et geografisk område i et tredjeland, eller hvis der inden for rammerne af ordningen i afsnit III indgives en ansøgning, som er udarbejdet af en sammenslutning, der er etableret i et tredjeland, stiles ansøgningen til Kommissionen, enten direkte eller via myndighederne i det pågældende tredjeland.

6. De dokumenter, der er omhandlet i nærværende artikel, og som sendes til Kommissionen, affattes på et af Unionens officielle sprog.

7. For at lette ansøgningsproceduren tillægges Kommissionen i overensstemmelse med artikel 56 beføjelser til at vedtage delegerede retsakter, der fastsætter reglerne for gennemførelse af den nationale indsigelsesprocedure for fælles ansøgninger, der vedrører mere end et nationalt område, og supplerer reglerne for ansøgningsproceduren.

Kommissionen kan vedtage gennemførelsesretsakter, der fastsætter nærmere regler for procedurer, form og præsentation i forbindelse med ansøgninger, herunder ansøgninger, der vedrører mere end ét nationalt område. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 57, stk. 2.

▼B

Artikel 50

Kommissionens gennemgang af ansøgninger og offentliggørelse med henblik på indsigelser

1. Kommissionen gennemgår med passende midler enhver ansøgning, som den modtager i henhold til artikel 49, med henblik på at kontrollere, om den er berettiget og opfylder betingelserne for den pågældende ordning. Denne gennemgang bør ikke tage mere end seks måneder. Hvis denne tidsfrist overskrides, underretter Kommissionen ansøgeren om grundene til forsinkelsen.

Kommissionen offentliggør mindst en gang om måneden en liste over de betegnelser, som der er indgivet registreringsansøgning for, med en angivelse af datoen for indgivelsen.

2. Hvis Kommissionen på grundlag af den gennemgang, den har foretaget i henhold til stk. 1, første afsnit, finder, at betingelserne i denne forordning er opfyldt, offentliggør den i *Den Europæiske Unions Tidende* følgende:

a) for ansøgninger, der er indgivet inden for rammerne af ordningen i afsnit II, enhedsdokumentet og henvisningen til den offentliggjorte varespecifikation

b) for ansøgninger, der er indgivet inden for rammerne af ordningen i afsnit III, varespecifikationen.

Artikel 51

Indsigelsesprocedure

1. Inden for en frist på tre måneder fra datoen for offentliggørelse i *Den Europæiske Unions Tidende* kan myndighederne i en medlemsstat eller i et tredjeland eller fysiske eller juridiske personer med en legitim interesse, som er etableret i et tredjeland, indgive meddelelse om indsigelse til Kommissionen.

Fysiske eller juridiske personer med en legitim interesse, der er etableret eller har bopæl i en anden medlemsstat end den medlemsstat, hvorfra ansøgningen er indgivet, kan inden for en frist, der giver mulighed for at rejseindsigelse i medfør af første afsnit, indgive meddelelse indsigelse over for den medlemsstat, hvor vedkommende er etableret.

Meddelelsen om indsigelsen skal omfatte en erklæring om, at ansøgningen muligvis udgør en overtrædelse af de betingelser, der er fastsat i denne forordning. En meddelelse om indsigelse, som ikke omfatter denne erklæring, er ugyldig.

Kommissionen fremsender straks meddelelsen om indsigelsen til den myndighed eller det organ, der har indgivet ansøgningen.

2. Hvis der indgives meddelelse om indsigelse til Kommissionen, og der inden for to måneder følges op på denne med en begrundet indsigelse, kontrollerer Kommissionen, om den begrundede indsigelse kan antages.

3. Senest to måneder efter modtagelsen af en begrundet indsigelse, som kan antages, opfordrer Kommissionen myndigheden eller den person, der har rejst indsigelsen, og den myndighed eller det organ, der har indgivet ansøgningen, til at indlede konsultationer i et rimeligt tidsrum på højst tre måneder.

▼B

Den myndighed eller person, som rejste indsigelsen, og den myndighed eller det organ, som indgav ansøgningen, indleder disse konsultationer uden unødige forsinkelser. De stiller relevante oplysninger til rådighed for hinanden, der gør det muligt at vurdere, om ansøgningen om registrering overholder betingelserne i denne forordning. Hvis der ikke opnås enighed, stilles disse oplysninger også til rådighed for Kommissionen.

På et hvilket som helst tidspunkt i løbet af de tre måneder kan Kommissionen, efter anmodning fra ansøgeren, forlænge fristen for konsultationerne med op til tre måneder.

4. Hvis de oplysninger, der er offentliggjort i overensstemmelse med artikel 50, stk. 2, ændres væsentligt som følge af de konsultationer, der er omhandlet i nærværende artikels stk. 3, foretager Kommissionen endnu engang den kontrol, der er omhandlet i artikel 50.

5. Meddelelsen om indsigelsen, den begrundede indsigelse og de dermed forbundne dokumenter, der sendes til Kommissionen i overensstemmelse med nærværende artikels stk. 1-4, affattes på et af Unionens officielle sprog.

6. Kommissionen tillægges i overensstemmelse med artikel 56 beføjelser til at vedtage delegerede retsakter, der supplerer reglerne for indsigelsesproceduren, således at der etableres klare procedurer og frister for indsigelse.

Kommissionen kan vedtage gennemførelsesretsakter, der fastsætter nærmere regler for procedurer, form og præsentation i forbindelse med indsigelserne. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 57, stk. 2.

Artikel 52

Afgørelse om registrering

1. Hvis Kommissionen på grundlag af de oplysninger, den har til rådighed efter den kontrol, den har foretaget i henhold til artikel 50, stk. 1, første afsnit, finder, at betingelserne for registrering ikke er opfyldt, vedtager den gennemførelsesretsakter, der afviser ansøgningen. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 57, stk. 2.

2. Modtager Kommissionen ikke nogen meddelelse om indsigelse eller begrundet indsigelse, som kan antages i henhold til artikel 51, vedtager den, uden at anvende den procedure, der er omhandlet i artikel 57, stk. 2, gennemførelsesretsakter om registrering af betegnelsen.

3. Modtager Kommissionen en begrundet indsigelse, som kan antages, træffer den efter de konsultationer, der er omhandlet i artikel 51, stk. 3, og idet den tager hensyn til resultaterne heraf, enten:

a) hvis der er opnået enighed, afgørelse om at registrere betegnelsen ved hjælp af gennemførelsesretsakter, der er vedtaget uden at anvende den procedure, der er omhandlet i artikel 57, stk. 2, og den ændrer om nødvendigt de oplysninger, der er offentliggjort i henhold til artikel 50, stk. 2, forudsat at disse ændringer ikke er væsentlige, eller

b) hvis der ikke er opnået enighed, afgørelse om at vedtage gennemførelsesretsakter om registreringen. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 57, stk. 2.

▼B

4. Retsakter, der vedrører registreringer, og afgørelser om afvisning offentliggøres i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Artikel 53

Ændringer af varespecifikationer

1. En sammenslutning, som har en legitim interesse, kan ansøge om at få godkendt ændringer af en varespecifikation.

I ansøgningen beskrives og begrundes de ønskede ændringer.

2. Er der tale om en eller flere væsentlige ændringer af varespecifikationen, skal ændringsansøgningen indgives og behandles efter den procedure, der er fastsat i artikel 49, 50, 51 og 52.

Er der imidlertid tale om ændringer af mindre omfang, godkender eller afviser Kommissionen ansøgningen. I tilfælde af godkendelsen af ændringer, der indebærer en ændring af de i artikel 50, stk. 2, omhandlede oplysninger, offentliggør Kommissionen disse oplysninger i *Den Europæiske Unions Tidende*.

For at en ændring kan anses for at være af mindre omfang for så vidt angår kvalitetsordningen i afsnit II må den ikke:

a) vedrøre produktets vigtigste kendetegn

b) ændre den tilknytning, der er omhandlet i artikel 7, stk. 1, litra f), nr. i) eller ii)

c) indebære en ændring af produktets betegnelse eller nogen del af produktets betegnelse

d) påvirke afgrænsningen af det geografiske område, eller

e) skærpe restriktionerne for handel med produktet eller de råvarer, der indgår heri.

For at en ændring kan anses for at være mindre for så vidt angår kvalitetsordningen i afsnit III må den ikke:

a) vedrøre produktets vigtigste kendetegn

b) indføre væsentlige ændringer i produktionsmetoden eller

c) indebære en ændring af produktets betegnelse eller nogen del af produktets betegnelse

Kontrollen af ansøgningen vedrører den foreslåede ændring.

3. For at lette den administrative procedure i forbindelse med ændringsansøgninger, herunder når ændringen ikke medfører ændringer i enhedsdokumentet, og når den vedrører en midlertidig ændring i varespecifikationen som følge af, at de offentlige myndigheder har indført obligatoriske sundheds- eller plantesundhedsforanstaltninger, tillægges Kommissionen i overensstemmelse med artikel 56 beføjelser til at vedtage delegerede retsakter, der supplerer reglerne for proceduren i forbindelse med ændringsansøgninger.

▼B

Kommissionen kan vedtage gennemførelsesretsakter, der fastsætter nærmere regler for procedurer, form og præsentation i forbindelse med en ændringsansøgning. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 57, stk. 2.

Artikel 54

Annullering

1. Kommissionen kan på eget initiativ eller på anmodning af fysiske eller juridiske personer, som har en legitim interesse, vedtage gennemførelsesretsakter med henblik på at annullere registreringen af en beskyttet oprindelsesbetegnelse, en beskyttet geografisk betegnelse eller en garanteret traditionel specialitet i følgende tilfælde:

a) det er ikke sikret, at produktet overholder varespecifikationen

b) der er ikke markedsført et produkt med den pågældende garanterede traditionelle specialitet, beskyttede oprindelsesbetegnelse eller beskyttede geografiske betegnelse i mindst syv år.

Kommissionen kan på anmodning af den producent, som markedsfører produktet med den pågældende registrerede betegnelse, annullere registreringen.

Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 57, stk. 2.

2. For at skabe retlig sikkerhed for, at alle parter har mulighed for at forsvare deres rettigheder og legitime interesser, tillægges Kommissionen i overensstemmelse med artikel 56 beføjelser til at vedtage delegerede retsakter, der supplerer reglerne for annulleringsproceduren.

Kommissionen kan vedtage gennemførelsesretsakter, der fastsætter nærmere regler for procedurer, form og præsentation i forbindelse med annulleringsproceduren samt for udformningen af de anmodninger, der er omhandlet i nærværende artikels stk. 1. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 57, stk. 2.

AFSNIT VI

PROCEDURER OG AFSLUTTENDE BESTEMMELSER

KAPITEL I

Lokalt landbrug og direkte salg

Artikel 55

Rapportering om lokalt landbrug og direkte salg

Senest den 4. januar 2014 aflægger Kommissionen rapport til Europa-Parlamentet og Rådet om en ny mærkningsordning for lokalt landbrug og direkte salg for at hjælpe producenterne med at markedsføre deres produkter lokalt. Rapporten skal fokusere på landbrugerens evne til at tilføre værdi til sit produkt ved hjælp af den nye mærkning og bør inddrage andre kriterier såsom mulighederne for at reducere CO_2-udledningen og affaldsmængden ved hjælp af korte produktions- og distributionskæder.

▼B

Rapporten ledsages om nødvendigt af passende lovgivningsmæssige forslag om oprettelsen af en mærkningsordning for lokalt landbrug og direkte salg.

KAPITEL II

Procedureregler

Artikel 56

Udøvelse af de delegerede beføjelser

1. Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter tillægges Kommissionen på de i denne artikel fastlagte betingelser.

2. Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter, jf. artikel 2, stk. 1, andet afsnit, artikel 5, stk. 4, artikel 7, stk. 2, første afsnit, artikel 12, stk. 5, første afsnit, artikel 16, stk. 2, artikel 18, stk. 5, artikel 19, stk. 2, første afsnit, artikel 23, stk. 4, første afsnit, artikel 25, stk. 3, artikel 29, stk. 4, artikel 30, artikel 31, stk. 3 og stk. 4, artikel 41, stk. 3, artikel 42, stk. 2, artikel 49, stk. 7, første afsnit, artikel 51, stk. 6, første afsnit, artikel 53, stk. 3, første afsnit, og artikel 54, stk. 2, første afsnit, tillægges Kommissionen for en periode på fem år fra den 3. januar 2013. Kommissionen udarbejder en rapport vedrørende delegationen af beføjelser senest ni måneder inden udløbet af femårsperioden. Delegationen af beføjelser forlænges stiltiende for perioder af samme varighed, medmindre Europa-Parlamentet eller Rådet modsætter sig en sådan forlængelse senest tre måneder inden udløbet af hver periode.

3. Den i artikel 2, stk. 1, andet afsnit, artikel 5, stk. 4, artikel 7, stk. 2, første afsnit, artikel 12, stk. 5, første afsnit, artikel 16, stk. 2, artikel 18, stk. 5, artikel 19, stk. 2, første afsnit, artikel 23, stk. 4, første afsnit, artikel 25, stk. 3, artikel 29, stk. 4, artikel 30, artikel 31, stk. 3 og stk. 4, artikel 41, stk. 3, artikel 42, stk. 2, artikel 49, stk. 7, første afsnit, artikel 51, stk. 6, første afsnit, artikel 53, stk. 3, første afsnit, og artikel 54, stk. 2, første afsnit, omhandlede delegation af beføjelser kan til enhver tid tilbagekaldes af Europa-Parlamentet eller Rådet. En afgørelse om tilbagekaldelse bringer delegationen af de beføjelser, der er angivet i den pågældende afgørelse, til ophør. Den får virkning dagen efter offentliggørelsen af afgørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende* eller på et senere tidspunkt, der angives i afgørelsen. Den berører ikke gyldigheden af delegerede retsakter, der allerede er i kraft.

4. Så snart Kommissionen vedtager en delegeret retsakt, giver den samtidigt Europa-Parlamentet og Rådet meddelelse herom.

5. En delegeret retsakt vedtaget i henhold til artikel 2, stk. 1, andet afsnit, artikel 5, stk. 4, artikel 7, stk. 2, første afsnit, artikel 12, stk. 5, første afsnit, artikel 16, stk. 2, artikel 18, stk. 5, artikel 19, stk. 2, første afsnit, artikel 23, stk. 4, første afsnit, artikel 25, stk. 3, artikel 29, stk. 4, artikel 30, artikel 31, stk. 3 og stk. 4, artikel 41, stk. 3, artikel 42, stk. 2, artikel 49, stk. 7, første afsnit, artikel 51, stk. 6, første afsnit, artikel 53, stk. 3, første afsnit, og artikel 54, stk. 2, første afsnit, træder kun i kraft, hvis hverken Europa-Parlamentet eller Rådet har gjort indsigelse inden for en frist på to måneder fra meddelelsen af den pågældende retsakt til

▼B

Europa-Parlamentet og Rådet, eller hvis Europa-Parlamentet og Rådet inden udløbet af denne frist begge har informeret Kommissionen om, at de ikke agter at gøre indsigelse. Fristen forlænges med to måneder på Europa-Parlamentets eller Rådets initiativ.

Artikel 57

Udvalgsprocedure

1. Kommissionen bistås af Komitéen for Kvalitetspolitikken for Landbrugsprodukter. Dette udvalg er et udvalg som omhandlet i forordning (EU) nr. 182/2011.

2. Når der henvises til dette stykke, anvendes artikel 5 i forordning (EU) nr. 182/2011.

Afgiver udvalget ikke nogen udtalelse, vedtager Kommissionen ikke udkastet til gennemførelsesretsakt, og artikel 5, stk. 4, tredje afsnit, i forordning (EU) nr. 182/2011 anvendes.

KAPITEL III

Ophævelse og afsluttende bestemmelser

Artikel 58

Ophævelse

1. Forordning (EF) nr. 509/2006 og (EF) nr. 510/2006 ophæves.

Artikel 13 i forordning (EF) nr. 509/2006 anvendes dog fortsat for ansøgninger vedrørende produkter, der ikke hører under anvendelsesområdet for nærværende forordnings afsnit III, som Kommissionen modtager inden datoen for nærværende forordnings ikrafttræden.

2. Henvisninger til de ophævede forordninger betragtes som henvisninger til denne forordning og læses efter sammenligningstabellen i bilag II.

Artikel 59

Ikrafttræden

Denne forordning træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Artikel 12, stk. 3, og artikel 23, stk. 3, anvendes dog fra den 4. januar 2016 uden at dette berører produkter, der allerede er markedsført inden denne dato.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

▼B

BILAG I

LANDBRUGSPRODUKTER OG FØDEVARER OMHANDLET I ARTIKEL 2, STK. 1

I. Oprindelsesbetegnelser og geografiske betegnelser

— øl

— chokolade og afledte produkter

— brød, wienerbrød, kager, konfektureprodukter, kiks og andet bagværk

— drikkevarer på basis af planteekstrakter

— pastaprodukter

— salt

— vegetabilske carbohydratgummier og naturharpikser

— sennepspasta

— hø

— æteriske olier

— kork

— cochenille

— blomster og prydplanter

— bomuld

— uld

— vidje

— skættet hør

— læder

— pels

— fjer.

II. Garanterede traditionelle specialiteter

— færdigretter

— øl

— chokolade og afledte produkter

— brød, wienerbrød, kager, konfektureprodukter, kiks og andet bagværk

— drikkevarer på basis af planteekstrakter

— pastaprodukter

— salt.

▼B

BILAG II

SAMMENLIGNINGSTABEL, JF. ARTIKEL 58, STK. 2

Forordning (EF) nr. 509/2006	Denne forordning
Artikel 1, stk. 1	Artikel 2, stk. 1
Artikel 1, stk. 2	Artikel 2, stk. 3
Artikel 1, stk. 3	Artikel 2, stk. 4
Artikel 2, stk. 1, litra a)	Artikel 3, nr. 5
Artikel 2, stk. 1, litra b)	Artikel 3, nr. 3
Artikel 2, stk. 1, litra c)	—
Artikel 2, stk. 1, litra d)	Artikel 3, nr. 2
Artikel 2, stk. 2, første, andet og tredje afsnit	—
Artikel 2, stk. 2, fjerde afsnit	—
Artikel 3	Artikel 22, stk. 1
Artikel 4, stk. 1, første afsnit	Artikel 18, stk. 1
Artikel 4, stk. 2	Artikel 18, stk. 2
Artikel 4, stk. 3, første afsnit	—
Artikel 4, stk. 3, andet afsnit	Artikel 18, stk. 4
Artikel 5, stk. 1	Artikel 43
Artikel 5, stk. 2	Artikel 42, stk. 1
Artikel 6, stk. 1	Artikel 19, stk. 1
Artikel 6, stk. 1, litra a)	Artikel 19, stk. 1, litra a)
Artikel 6, stk. 1, litra b)	Artikel 19, stk. 1, litra b)
Artikel 6, stk. 1, litra c)	Artikel 19, stk. 1, litra c)
Artikel 6, stk. 1, litra d)	—
Artikel 6, stk. 1, litra e)	Artikel 19, stk. 1, litra d)
Artikel 6, stk. 1, litra f)	—
Artikel 7, stk. 1 og 2	Artikel 49, stk. 1
Artikel 7, stk. 3, litra a) og b)	Artikel 20, stk. 1, litra a) og b)
Artikel 7, stk. 3, litra c)	—
Artikel 7, stk. 3, litra d)	—
Artikel 7, stk. 4	Artikel 49, stk. 2
Artikel 7, stk. 5	Artikel 49, stk. 3

▼B

Forordning (EF) nr. 509/2006	Denne forordning
Artikel 7, stk. 6, litra a), b) og c)	Artikel 49, stk. 4
Artikel 7, stk. 6, litra d)	Artikel 20, stk. 2
Artikel 7, stk. 7	Artikel 49, stk. 5
Artikel 7, stk. 8	Artikel 49, stk. 6
Artikel 8, stk. 1	Artikel 50, stk. 1
Artikel 8, stk. 2, første afsnit	Artikel 50, stk. 2, litra b)
Artikel 8, stk. 2, andet afsnit	Artikel 52, stk. 1
Artikel 9, stk. 1 og 2	Artikel 51, stk. 1
Artikel 9, stk. 3	Artikel 21, stk. 1 og 2
Artikel 9, stk. 4	Artikel 52, stk. 2
Artikel 9, stk. 5	Artikel 52, stk. 3 og 4
Artikel 9, stk. 6	Artikel 51, stk. 5
Artikel 10	Artikel 54
Artikel 11	Artikel 53
Artikel 12	Artikel 23
Artikel 13, stk. 1	—
Artikel 13, stk. 2	—
Artikel 13, stk. 3	—
Artikel 14, stk. 1	Artikel 36, stk. 1
Artikel 14, stk. 2	Artikel 46, stk. 1
Artikel 14, stk. 3	Artikel 37, stk. 3, andet afsnit
Artikel 15, stk. 1	Artikel 37, stk. 1
Artikel 15, stk. 2	Artikel 37, stk. 2
Artikel 15, stk. 3	Artikel 39, stk. 2
Artikel 15, stk. 4	Artikel 36, stk. 2
Artikel 16	—
Artikel 17, stk. 1 og 2	Artikel 24, stk. 1
Artikel 17, stk. 3	Artikel 24, stk. 2
Artikel 18	Artikel 57
Artikel 19, stk. 1, litra a)	—
Artikel 19, stk. 1, litra b)	Artikel 49, stk. 7, andet afsnit
Artikel 19, stk. 1, litra c)	Artikel 49, stk. 7, første afsnit

▼B

Forordning (EF) nr. 509/2006	Denne forordning
Artikel 19, stk. 1, litra d)	Artikel 22, stk. 2
▼C1	
Artikel 19, stk. 1, litra e)	Artikel 51, stk. 6
Artikel 19, stk. 1, litra f)	Artikel 54, stk. 1
▼B	
Artikel 19, stk. 1, litra g)	Artikel 23, stk. 4
Artikel 19, stk. 1, litra h)	—
Artikel 19, stk. 1, litra i)	—
Artikel 19, stk. 2	Artikel 25, stk. 1
Artikel 19, stk. 3, litra a)	—
Artikel 19, stk. 3, litra b)	Artikel 25, stk. 2
▼C1	
Artikel 20	Artikel 47
▼B	
Artikel 21	Artikel 58
Artikel 22	Artikel 59
Bilag I	Bilag I (del II)

Forordning (EF) nr. 510/2006	Denne forordning
Artikel 1, stk. 1	Artikel 2, stk. 1 og 2
Artikel 1, stk. 2	Artikel 2, stk. 3
Artikel 1, stk. 3	Artikel 2, stk. 4
Artikel 2	Artikel 5
Artikel 3, stk. 1, første afsnit	Artikel 6, stk. 1
Artikel 3, stk. 1, andet og tredje afsnit	Artikel 41, stk. 1, 2 og 3
Artikel 3, stk. 2, 3 og 4	Artikel 6, stk. 2, 3 og 4
Artikel 4	Artikel 7
Artikel 5, stk. 1	Artikel 3, nr. 2, og artikel 49, stk. 1
Artikel 5, stk. 2	Artikel 49, stk. 1
Artikel 5, stk. 3	Artikel 8, stk. 1
Artikel 5, stk. 4	Artikel 49, stk. 2
Artikel 5, stk. 5	Artikel 49, stk. 3
Artikel 5, stk. 6	Artikel 9

▼B

Forordning (EF) nr. 510/2006	Denne forordning
Artikel 5, stk. 7	Artikel 8, stk. 2
Artikel 5, stk. 8	—
Artikel 5, stk. 9, første afsnit	—
Artikel 5, stk. 9, andet afsnit	Artikel 49, stk. 5
Artikel 5, stk. 10	Artikel 49, stk. 6
Artikel 5, stk. 11	—
Artikel 6, stk. 1, første afsnit	Artikel 50, stk. 1
Artikel 6, stk. 2, første afsnit	Artikel 50, stk. 2, litra a)
Artikel 6, stk. 2, andet afsnit	Artikel 52, stk. 1
Artikel 7, stk. 1	Artikel 51, stk. 1, første afsnit
Artikel 7, stk. 2	Artikel 51, stk. 1, andet afsnit
Artikel 7, stk. 3	Artikel 10
Artikel 7, stk. 4	Artikel 52, stk. 2 og 4
Artikel 7, stk. 5	Artikel 51, stk. 3, og artikel 52, stk. 3 og 4
Artikel 7, stk. 6	Artikel 11
Artikel 7, stk. 7	Artikel 51, stk. 5
Artikel 8	Artikel 12
Artikel 9	Artikel 53
Artikel 10, stk. 1	Artikel 36, stk. 1
Artikel 10, stk. 2	Artikel 46, stk. 1
Artikel 10, stk. 3	Artikel 37, stk. 3, andet afsnit
Artikel 11, stk. 1	Artikel 37, stk. 1
Artikel 11, stk. 2	Artikel 37, stk. 2
Artikel 11, stk. 3	Artikel 39, stk. 2
Artikel 11, stk. 4	Artikel 36, stk. 2
Artikel 12	Artikel 54
Artikel 13, stk. 1	Artikel 13, stk. 1
Artikel 13, stk. 2	Artikel 13, stk. 2
Artikel 13, stk. 3	Artikel 15, stk. 1
Artikel 13, stk. 4	Artikel 15, stk. 2
Artikel 14	Artikel 14
Artikel 15	Artikel 57

▼B

Forordning (EF) nr. 510/2006	Denne forordning
Artikel 16, litra a)	Artikel 5, stk. 4, andet afsnit
Artikel 16, litra b)	—
Artikel 16, litra c)	—
Artikel 16, litra d)	Artikel 49, stk. 7
Artikel 16, litra e)	—
Artikel 16, litra f)	Artikel 51, stk. 6
Artikel 16, litra g)	Artikel 12, stk. 7
Artikel 16, litra h)	—
Artikel 16, litra i)	Artikel 11, stk. 3
Artikel 16, litra j)	—
Artikel 16, litra k)	Artikel 54, stk. 2
Artikel 17	Artikel 16
Artikel 18	Artikel 47
Artikel 19	Artikel 58
Artikel 20	Artikel 59
Bilag I og bilag II	Bilag I (del I)